

**MANUAL
PENTRU FURNIZORII DE
INFORMAȚII STATISTICE
INTRASTAT**

**INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ
ROMÂNIA**

- NOIEMBRIE 2006 -

RO 2004/016-722.03.07.01
EuropeAid/121822/D/SV/RO

“Construirea sistemului statistic INTRASTAT”

ROMÂNIA

Institutul Național de Statistică
B-dul Libertății 16, sector 5, București
Telefon: 318.18.58; 317.77.20;
317.77.21; 317.77.22;
317.77.23
Fax: +(4021) 318 18 58
E-mail: intrastat@insse.ro
<http://www.intrastat.ro>

© INS 2006

Reproducerea conținutului acestei publicații, integral sau parțial, în forma originală sau modificată, precum și stocarea într-un sistem de registre sau transmiterea sub orice formă și prin orice mijloace sunt interzise fără autorizarea scrisă a Institutului Național de Statistică.

Utilizarea conținutului acestei publicații, cu titlu explicativ sau justificativ, în articole, studii, cărți este autorizată numai cu indicarea clară și precisă a sursei.

PARTEA II

MANUALUL EXTINS

Cuprins

1	Legătura cu sistemul fiscal (TVA și VIES).....	5
1.1	Aspecte generale	5
1.2	Legătura dintre sistemul Intrastat și TVA	6
1.3	Particularități	6
1.3.1	Mijloace de transport noi	6
1.3.2	Bunuri livrate cu montare sau instalare	6
1.3.3	Prelucrarea bunurilor	7
1.3.4	Vânzări la distanță	7
1.3.5	Leasing-ul financiar	7
1.3.6	Livrare/achiziție cu intermedierea unui agent.....	8
1.3.7	Comerțul triunghiular	8
1.3.8	Exporturi indirecte	9
1.3.9	Importuri indirecte.....	9
1.3.10	Tranzacții consecutive	10
1.3.11	Bunuri returnate	10
1.3.12	Tranzit (exclus din Intrastat).....	10
2	Note privind codificarea tranzacțiilor	12
2.1	Codul de tranzacție 1	12
2.2	Codul de tranzacție 2	17
2.3	Codul de tranzacție 3	17
2.4	Codurile de tranzacție 4 și 5	18
2.5	Codul de tranzacție 6	21
2.6	Codul de tranzacție 7	21
2.7	Codul de tranzacție 8	21
2.8	Codul de tranzacție 9	22
3	Bunuri impecabile și specifice de bunuri.....	24
3.1	Miscări de bunuri ce nu trebuie declarate pentru Intrastat.....	24
3.2	Cazuri particulare	25
3.2.1	Instalații din largul mării.....	26
3.2.2	Instalații industriale	26
3.2.3	Nave și aeronave	29
3.2.4	Produse marine	29
3.2.5	Livrări de stocuri și provizii către nave și aeronave.....	30
3.2.6	Energie electrică și gaze naturale	30
3.2.7	Expedierile alonate.....	31
3.2.8	Echipamente militare	32
3.2.9	Deșuri	32
3.2.10	Nave spațiale	32
3.2.11	Livrări parțiale.....	32
3.2.12	Software și mediu informatic	32
4	Comerțul triunghiular	34
4.1	Comerțul triunghiular între statele membre UE	34

4.2	Comerț triunghiular cu implicarea și a statelor non-membre UE..	37
4.3	Comerț triunghiular între două state membre în loc de trei	40
5	Prelucrarea bunurilor	42
5.1	Aspecte generale	42
5.2	Prelucrarea bilaterală a bunurilor	43
5.3	Prelucrarea multilaterală a bunurilor	44

1 Legătura cu sistemul fiscal (TVA și VIES)

1.1 Aspecte generale

Decontul de TVA conține informații deosebit de importante pentru sistemul Intrastat.

În primul rând, datele operatorilor economici obligați să furnizeze informații statistice sunt verificate pe baza valorilor comerțului intra-comunitar declarate în deconturile TVA și declarațiile VIES.

În al doilea rând, datele raportate de acești operatori economici în declarațiile Intrastat sunt comparate cu cele din decontul TVA.

Instituțiile care trebuie să transmit un "decont special TVA" și care achiziționează bunuri din alte state membre UE, a căror valoare anuală este superioară pragului statistic sunt, de asemenea, obligate să transmită declarația Intrastat.

Menționăm că fluxul de informații dintre Ministerul Finanțelor Publice și INS se desfășoară într-o singură direcție; INS primește date de la MFP însă datele statistice nu sunt transmise la MFP sub nicio formă.

Așa cum a fost descris mai sus, INS se bazează în mare măsură pe datele TVA. Operatorii economici pot să nu înțeleagă această legătură între sistemul Intrastat și TVA. Ar fi o greșeală să considere că, în orice condiții, datele Intrastat și datele TVA trebuie să fie identice.

Metodologiile aplicate celor două declarații (Intrastat și TVA) sunt diferite, astfel încât între cele două sisteme datele declarate nu sunt întotdeauna identice. Prin urmare, datorită acestor diferențe metodologice, nu este corect abordarea acestor date ca fiind identice.

În acest capitol sunt explicate diferențele și similitudinile dintre datele Intrastat și datele TVA.

Când facem referire la **comparația Intrastat - TVA**, avem în vedere numai **acele informații din declarația TVA referitoare la comerțul intra-comunitar cu bunuri, numai acestea urmând a fi comparate cu datele din declarația Intrastat**.

Acest capitol are la bază presupunerea că legislația din România este aplicabilă în statul membru de expediție și în statul membru de destinație. Într-un exemplu oarecare – în care sunt implicate diferite state membre – orice stat membru poate fi substituit cu România.

Diferitelor tipuri de vânzări le sunt aplicate reguli TVA diferite. Acest capitol prezintă modul în care Intrastat tratează aceste cazuri și alte cazuri speciale.

Acest manual nu poate fi folosit ca sursă de informații pentru tratarea tranzacțiilor din punct de vedere fiscal.

În acest capitol se presupune că vânzătorul este un plătitor obișnuit de TVA.

1.2 Legătura dintre sistemul Intrastat și TVA

Așa cum am menționat anterior, sistemul Intrastat se află în strânsă legătură cu sistemul TVA. Această legătură are la bază faptul că datele TVA sunt utilizate în sistemul Intrastat pentru următoarele scopuri:

Identificarea FIS responsabili pentru transmiterea declarațiilor Intrastat

Verificarea completitudinii datelor furnizate în declarația Intrastat

Completarea informațiilor Intrastat cu informații TVA

Stabilirea pragurilor statistice anuale.

MFP furnizează către INS informațiile necesare pentru monitorizarea operatorilor de comerț intra-comunitar și pentru verificarea datelor statistice colectate.

Operatorii economici obligați să transmită declarația Intrastat sunt selectați pe baza valorilor declarate în deconturile TVA. Un operator economic înregistrat ca plătitor de TVA care nu transmite declarația Intrastat, va fi verificat în acest scop. Astfel, prin utilizarea datelor TVA, INS poate identifica operatorii economici cu activitate de comerț intra-comunitar de bunuri, volumul acestui tip de comerț și dacă operatorii economici care trebuie să transmită declarația Intrastat și îndeplinesc obligația de raportare sau nu.

Mai mult, datele raportate de acești operatori economici în declarațiile Intrastat sunt comparate cu cele din decontul TVA. În funcție de natura operației, datele din declarația Intrastat pot diferi față de datele din decontul TVA. De exemplu, serviciile nu sunt incluse în Intrastat, dar operatorii economici trebuie să declare aceste date pentru TVA.

1.3 Particularități

1.3.1 Mijloace de transport noi

TVA este întotdeauna plătitor în statul membru de consum, indiferent dacă cumpărătorii sunt persoane fizice particulare, entități corporative neplătitoare de TVA sau persoane plătitoare de TVA.

Vânzătorii înregistrați ca plătitori de TVA nu plătesc TVA pentru expedițiile intra-comunitare. Achiziția este însă taxabilă iar cumpărătorul trebuie să plătească TVA. Taxa este plătitor cel mai probabil în momentul înregistrării vehiculelor. Nu este necesar ca vânzătorul să fie înregistrat ca plătitor de TVA.

Vânzările de mijloace de transport noi către persoane fizice particulare nu trebuie declarate pentru Intrastat.

1.3.2 Bunuri livrate cu montare sau instalare

Furnizorul bunurilor este responsabil pentru montarea sau instalarea bunurilor sau poate împuternici o terță parte să se ocupe de aceasta

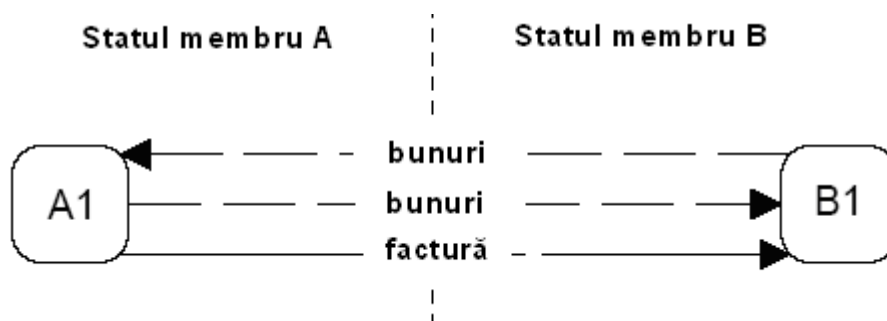
Pentru Intrastat numai materialele trebuie declarate. Dacă factura conține valoarea totală a materialelor vândute și a serviciilor prestate, valoarea materialelor trebuie estimată.

🔗 **Concluzie:** Datele Intrastat > Datele TVA

1.3.3 Prelucrarea bunurilor

Deseori, bunurile sunt expediate temporar dintr-un stat membru (B) către un alt stat membru (A) în vederea prelucrării lor în A. După prelucrare, bunurile sunt trimise înapoi expeditorului în statul membru B.

În legislația TVA această operațiune poartă numele de *prelucrare bilaterală de bunuri*; este o mișcare de bunuri gen “acolo și înapoi” (înainte și după prelucrarea bunurilor) între aceiași operatori economici și aceleași state membre.

Din punct de vedere fiscal, niciuna dintre aceste mișcări nu este considerată drept achiziție sau livrare intra-comunitară de bunuri pentru a fi inclusă în decontul TVA ca atare. Din punct de vedere fiscal, prelucrarea bunurilor reprezintă un serviciu ce trebuie indicat la alte capitole din decontul TVA. Pe de altă parte, pentru Intrastat, expedierea sau introducerea de bunuri pentru prelucrare trebuie declarate la valoarea totală (estimată) a bunurilor. Pentru re-expediere sau returnare de bunuri după prelucrare, aceeași valoare estimată trebuie declarată pentru Intrastat, la care se adaugă costurile de prelucrare.

Aceste tranzacții sunt înregistrate în declarația Intrastat cu codurile 4 sau 5 (natura tranzacției) la valoarea lor totală.

☞ **Concluzie** pentru prelucrarea bilaterală a bunurilor: datele Intrastat > Datele TVA

Sunt multe cazuri distincte ale prelucrării bilaterale a bunurilor, de exemplu: după ce bunurile au fost prelucrate, sunt transmise unui cumpărător; acest cumpărător poate fi în statul membru al furnizorului de servicii, al expeditorului inițial sau în alt stat membru etc. În acest ghid, aceste cazuri sunt tratate ca “prelucrare multilaterală a bunurilor”.

1.3.4 Vânzări la distanță

Vânzările la distanță nu sunt raportate în decontul TVA de către reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată ca plătitor de TVA.

☞ **Concluzie:** Datele Intrastat > Datele TVA, atât la momentul introducerii cât și la momentul expedierii de bunuri.

1.3.5 Leasing-ul financiar

În leasing-ul financiar de bunuri, concesionarul poate obține dreptul de proprietate asupra bunurilor la terminarea contractului de leasing. În cazul în care această opțiune este exercitată, din punct de vedere fiscal este considerată o livrare sau achiziție intra-comunitară de bunuri.

În decontul TVA trebuie înscris numai valoarea r mas de pl tit (dac bunurile au fost livrate sau achiziționate de c tre declarant) la sfârșitul contractului, numai dac exist transfer al dreptului de proprietate i dac acest transfer implic o expediere de bunuri dintr-un stat membru în altul. Sumele pl tite cu titlu de chirie sunt considerate servicii i se includ în decontul TVA la alte capitole decât cele referitoare la achiziții/livrări intra-comunitare de bunuri. Pe de alt parte, pentru Intrastat, va fi declarat valoarea total a bunurilor (suma total a pl ilor inclusiv valoarea r mas de pl tit) la momentul transferului dreptului de proprietate.

Aceste tranzacții vor fi incluse în declarația Intrastat cu codul 15 (natura tranzacției) la valoarea lor totală.

☞ **Concluzie:** Datele Intrastat > Datele TVA

1.3.6 Livrare/achiziție cu intermedierea unui agent

Un agent comisionar (mandatar) acționează în nume propriu i în numele mandantului. Prin urmare sunt trei persoane. În plus, exist o factur emis între furnizorul de bunuri i mandatar i o alt factur emis între mandatar i cump r torul bunurilor. Mi carea bunurilor poate fi direct de la furnizorul original la cump r torul final. În acest caz, este vorba de un comerț triunghiular. Înș bunurile pot fi trimise întâi c tre mandatar i apoi c tre cump r torul final.

În ceea ce privește valoarea ce trebuie declarat pentru Intrastat, trebuie menționate următoarele aspecte:

Dac mandantul este furnizorul bunurilor, factura emis va conține valoarea bunurilor mai pu în comisionul mandatarului. Pentru Intrastat, valoarea comisionului trebuie adăugat la valoarea bunurilor (deoarece trebuie declarat valoarea totală a bunurilor).

Dac mandantul este cump r torul final al bunurilor, factura emis va conține valoarea bunurilor plus comisionul. Pentru Intrastat, acest comision trebuie sc zut din valoarea bunurilor (deoarece trebuie declarat valoarea totală a bunurilor).

☞ **Concluzie:** În funcție de cine este furnizorul bunurilor i cine trebuie să declare pentru Intrastat în statul membru, datele Intrastat pot fi mai mari, mai mici sau egale cu datele TVA. Prin urmare, este imposibil formularea unei concluzii generale pentru că sunt posibile multe situații iar rezultatul este întotdeauna diferit.

1.3.7 Comerțul triunghiular

Un operator economic B1 în statul membru B este intermediar în comerțul triunghiular (sau "vânzare în lan"). B1 în statul membru B cump r bunuri de la furnizorul A1 din statul membru A apoi le vinde unui cump r tor C1 din statul membru C. O factur este emis între A1 i B1 i între B1 i C1. Bunurile pleacă direct de la furnizorul original (A1 din statul membru A) la consumatorul final C1 din statul membru C; transportul bunurilor este asigurat prin relația contractuală A1-B1 i B1 aplică regula simplificării pentru comerțul triunghiular.

Pentru TVA, furnizorul intermediar (B1) înregistrează atât achiziție intra-comunitară de bunuri cât i livrare intra-comunitară de bunuri. **Furnizorul intermediar (B1) nu are nimic de declarat pentru Intrastat deoarece nu există m i care fizic de bunuri în statul membru B.** Această diferență trebuie menționată în declarația recapitulativă trimestrială VIES.

☞ **Concluzie:** Datele Intrastat < Datele TVA

(pentru B1, atât pentru achiziții cât și pentru livrări).

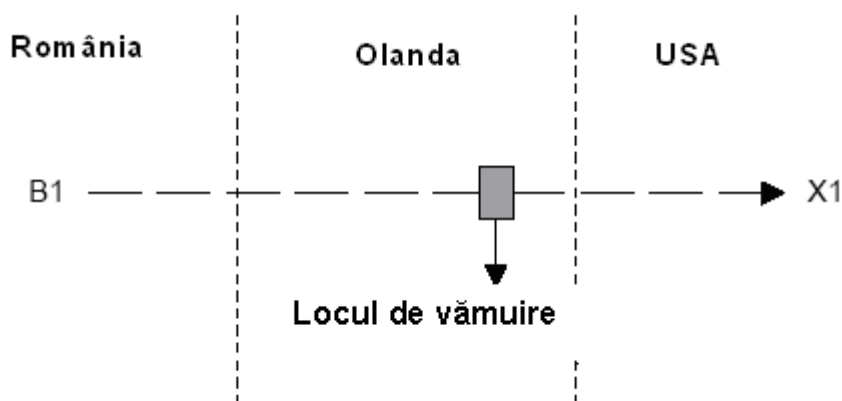
1.3.8 Exporturi indirecte

Un export indirect este un export către o țară terț (non-UE) printr-un alt stat membru, unde are loc întocmirea documentelor vamale de export.

Exemplu

Un operator economic cu sediul în România exportă bunuri către SUA, dar le transmite întâi în portul Rotterdam, unde autoritățile vamale olandeze întocmesc declarațiile vamale. Aceasta este o situație de excepție.

Deoarece formalitățile vamale sunt realizate în Olanda, în România nu există partea statistică a documentului vamal, care este prelucrat de către serviciul de statistică olandez. Drept urmare, **exportatorul trebuie să întocmească o declarație Intrastat pentru mărca de bunuri din România în Olanda, chiar dacă exportă bunuri în SUA.**

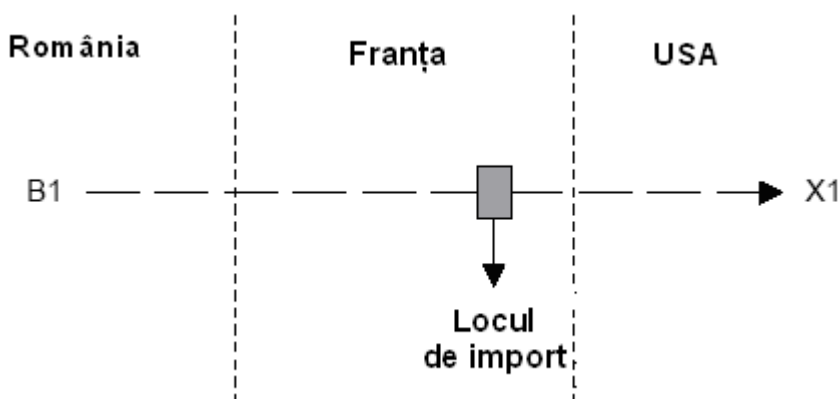

Este evident că declarația Intrastat nu trebuie întocmită dacă formalitățile vamale sunt realizate în România. În decontul TVA nu se va înregistra această furnizare de bunuri. O copie a documentului de export întocmit în Olanda este necesară pentru MFP.

 Concluzie: Datele Intrastat > Datele TVA

1.3.9 Importuri indirecte

Invers, pot exista importuri de bunuri dintr-o țară terț (non-UE) într-un stat membru UE printr-un alt stat membru unde sunt întocmite formalitățile vamale. În acest caz vorbim de un import indirect.

De exemplu: un operator român import bunuri din SUA dar bunurile sunt importate și autorizate pentru liber circulație în portul Calais (Franța). **În acest caz, pentru Intrastat, în Franța va fi declarat o expediție către România iar în România o introducere de bunuri din Franța.** Din punct de vedere vamal, în Franța se înregistrează un import de bunuri din SUA.

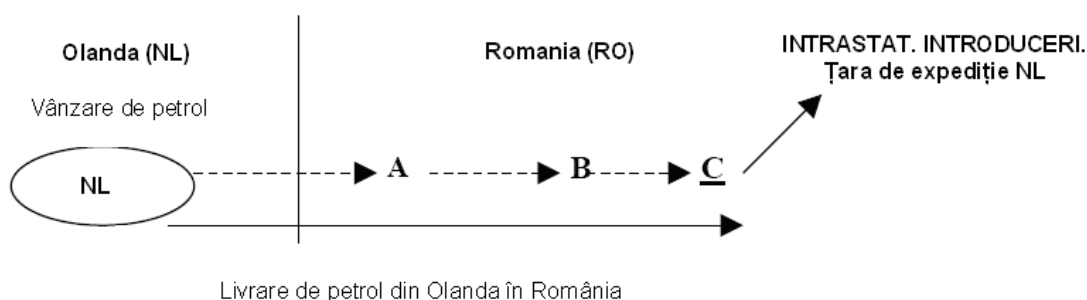
☞ **Concluzie:** Datele Intrastat > Datele TVA

1.3.10 Tranzacții consecutive

Tranzacțiile consecutive intervin atunci când bunurile sunt vândute și cumpărate de mai mulți operatori economici înainte să fie expediate către țara partener. În cazuri speciale, operatorul economic responsabil pentru transportul bunurilor trebuie să depună declarație Intrastat.

📁 Exemplu

Un operator economic din Olanda vinde un transport de petrol unui operator economic A din România, în condițiile în care cumpărătorul va fi responsabil pentru transportul petrolului din Olanda în România. Operatorul A vinde petrolul în aceleași condiții unui alt operator român B care îl revinde unui operator C. C organizează transportul petrolului din Olanda în România. C va raporta datele Intrastat privind introducerea petrolului în România.

1.3.11 Bunuri returnate

Un retur de bunuri **pentru care tranzacția originală corespunde codului 1 de natură tranzacției**, trebuie "întotdeauna" declarat pentru Intrastat, prin utilizarea codului de natură tranzacției 2 dacă sunteți obligați să declarați pentru fluxul de retur de bunuri. Un retur după o introducere este o expediție invers, un retur după o expediție este o introducere.

Retururile de bunuri **pentru care tranzacția originală corespunde codurilor 3, 7, 8 și 9 de natură tranzacției**, trebuie declarate cu același cod de tranzacție ca cea originală, pentru fluxul corespunzător.

1.3.12 Tranzit (exclus din Intrastat)

Bunurile transportate dintr-un stat membru către un alt stat membru prin alt stat membru terț, nu trebuie declarate pentru Intrastat în statul membru terț dacă pe teritoriul acestui stat nu au avut loc transbordări ale bunurilor sau operațiuni de stocare, iar orice oprire a transportului pe teritoriul acestui stat a avut loc doar din motive aferente transportului.

Dacă bunurile au fost transbordate în România, această introducere sau expediere de bunuri trebuie declarată pentru Intrastat. Această regulă se aplică când bunurile sunt temporar stocate în România.

 Exemplu

Un operator economic în Bulgaria vinde bunuri către Austria și le transportă prin România. Bunurile traversează România fără să fie transbordate sau stocate temporar și fără alte opriri decât cele datorate transportului: în acest caz, pentru Intrastat nu trebuie depusă nici o declarație Intrastat.

2 Note privind codificarea tranzacțiilor

Codul naturii tranzacției (operațiunii de comerț) de bunuri expediate/introduse va conține toate caracteristicile ce diferențiază o tranzacție de o altă tranzacție, în special privind transferul dreptului de proprietate al bunurilor expediate/introduse, primirea unei compensații pentru respectivele bunuri, scopul expedierii/introducerii (de ex, pentru prelucrare conform contract sau după prelucrare) și a altor mai departe.

În anexa 3 a primei părți a manualului – Manualul de bază, sunt prezentate codurile de două cifre pentru natura tranzacției și descrierea pentru fiecare cod. În această secțiune, vom prezenta aceste tranzacții în detaliu, explicând în modul în care sunt clasificate (pe baza primei cifre a naturii tranzacției – coloana A din anexa 3 din Manualul de Bază).

2.1 Codul de tranzacție 1

Toate tranzacțiile presupun un transfer de proprietate actual, anticipat sau intenționat în viitor contra compensației (financiară sau de altă natură) – cu excepția tranzacțiilor încadrate la codurile 2, 7 și 8

Codul de tranzacție 1 presupune un transfer al dreptului de proprietate actual, anticipat sau intenționat în viitor, în schimbul unei compensații financiare sau de altă natură. La acest cod se încadrează aproape toate introducerile și expedierile de bunuri ce implică **compensație financiară sau de altă natură**.

Poate reprezenta o vânzare/cumpărare definitivă, o expediție/introducere de bunuri în scopul vânzării, înlocuirea bunurilor returnate, leasing-ul financiar, vânzări în regim de consignatie, cu aprobare sau după verificare și vânzări cu comision sau cu intervenția unui mandatar, comerțul tip barter (compensație în natură) etc. Codul de tranzacție 1 include, de asemenea, mișcările de bunuri (transfer de bunuri în schimbul compensației financiare sau de altă natură) între sucursale (dacă această tranzacție nu implică plată sau altă remunerare, trebuie utilizat codul de tranzacție 3).

“Transfer de proprietate” reprezintă un **transfer de proprietate de la un operator economic dintr-un stat membru UE, obligat să declare date statistice pentru Intrastat și un operator economic din alt țară**.

Aceasta înseamnă:

Pentru declararea unei introduceri de bunuri: un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de destinație și un operator din alt țară;

Pentru declararea unei expedieri: un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de expediție și un operator din alt țară.

Deoarece se consideră transferul de proprietate dintre un operator economic din **statul membru unde se întocmește declarația Intrastat** și un operator din alt țară, nu este necesar, chiar dacă acesta este cazul cel mai frecvent întâlnit pentru declarantul Intrastat:

Pentru introduceri: să fie proprietarul (în prezent sau în viitor) bunurilor sau

Pentru expedieri: să dispună (în prezent sau în viitor) de dreptul de proprietate asupra bunurilor.

Cu alte cuvinte, transferul de proprietate nu are loc întotdeauna între declarantul Intrastat și un operator economic din alt țară. Poate fi și alt operator din statul membru de declarare care devine proprietarul bunurilor și dispune de bunuri.

De exemplu, declarantul Intrastat realizează tranzacții de comerț în numele mandatorului său străin, iar în acest caz nu va deveni niciodată el însuși proprietarul bunurilor. Dacă acest declarant Intrastat va revinde bunurile în numele mandatorului său străin după ce au fost importate în statul membru de către un operator din acest stat membru, avem o tranzacție cu transfer de proprietate între un operator economic în statul membru de destinație și un operator din alt țară, în care declarantul Intrastat nu devine proprietarul bunurilor.

Notă generală privind utilizarea codului de tranzacție 1 de către **reprezentanții fiscali sau persoanele înregistrate direct pentru scopuri TVA** în România:

Pentru mișcările de bunuri declarate de un reprezentant fiscal sau o persoană înregistrată direct pentru scopuri TVA (cu condiția ca aceștia să acționeze potrivit calităților lor) nu are loc întotdeauna un transfer actual sau viitor de proprietate între un operator economic din statul membru unde trebuie declarate datele Intrastat și un operator din alt țară:

Pentru o introducere, va exista un transfer de proprietate numai dacă bunurile importate sunt vândute (sau vor fi vândute) către un operator din România și

Pentru o expediție va exista un transfer de proprietate dacă bunurile sunt cumpărate de către un operator economic din România.

Numai în aceste cazuri reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru scopuri TVA trebuie să declare mișcarea de bunuri cu **codul de tranzacție 1**.

Pentru declararea mișcărilor de bunuri în care nu există un transfer de proprietate actual sau viitor între un operator economic din statul membru unde trebuie să se întocmească declarația Intrastat (România) și un operator din alt țară, vezi codul de tranzacție 9.

Cazuri specifice:

– **Expediere/introducere în scopul vânzării**

Aceasta presupune în mod normal un transfer viitor de proprietate (pentru declararea unei expediții: între un operator economic din statul membru de expediție și un operator din alt țară; pentru declararea unei introduceri: între un operator economic din statul membru de destinație și un operator din alt țară). În practică însă, de multe ori nu se știe dacă transferul de proprietate va avea loc între operatorul economic din statul membru unde trebuie întocmită declarația Intrastat și operatorul dintr-o alt țară, deoarece nu se știe din ce țară va fi cumpărătorul.

Acest cumpărător poate fi un operator economic din statul membru de destinație, din statul membru de expediție sau din alt țară. În funcție de acest lucru, poate exista un transfer de proprietate în statul membru de declarare sau nu.

NB: procedura de declarare în statul membru de expediție diferă de procedura de declarare din statul membru de destinație pentru acest tip de mișcări de bunuri.

a. Declararea în statul membru de expediție

a.1. Dacă se cunoaște faptul că transferul de proprietate nu va avea loc între operatorul economic din statul membru de expediție și un operator din alt țară, iar bunurile vor fi returnate în statul membru de expediție:

Dacă se cunoaște faptul că nu va avea loc nici un transfer de proprietate iar bunurile vor fi returnate în statul membru de expediție, expediția trebuie declarată cu **codul de tranzacție 9**. De exemplu, un operator economic din România furnizează numai clienților din România bunuri din stocurile sale din Germania (stocuri aprovizionate din România). Expedierea acestor bunuri din România către stocurile proprii din Germania trebuie declarată cu codul de tranzacție 9. Acesta reprezintă de fapt un transfer de bunuri din motive logistice (vezi codul de tranzacție 9). Returnarea ulterioară din aceste stocuri către clienții din statul membru de expediție (România) trebuie de asemenea declarată cu codul de tranzacție 9.

a.2. În toate celelalte cazuri:

Dacă tranzacția are ca scop vânzarea bunurilor către un operator economic din alt țară, această expediție trebuie declarată cu **codul de tranzacție 1** (respectiv transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de expediție și un operator din alt țară). Dacă bunurile sunt returnate în decursul timpului în statul membru de expediție deoarece nu au putut fi vândute sau au fost vândute unui operator economic din statul membru de expediție, tranzacția "originală" (indicată cu codul de tranzacție 1) trebuie să **fie corectată dacă este relevant din punct de vedere** statistic (respectiv codul de tranzacție 9 în loc de codul de tranzacție 1).

b. Declarația în statul membru de destinație

Aceasta se referă la mijloacele de bunuri declarate de reprezentanții fiscali și persoane înregistrate în mod direct pentru scopuri TVA. În aceste cazuri un operator economic din statul membru în care trebuie întocmită declarația Intrastat (în acest caz statul membru de destinație) devine proprietarul bunurilor numai dacă bunurile importate trebuie vândute unui operator economic din acest stat membru (un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de destinație și un operator din alt țară).

b.1. Dacă este cunoscut faptul că un operator economic din statul membru de destinație va deveni proprietarul bunurilor:

Dacă este cunoscut faptul că un operator economic din statul membru de destinație va deveni cumpărătorul bunurilor, se va folosi **codul de tranzacție 1**.

b.2. În toate celelalte cazuri:

În toate celelalte cazuri o introducere de bunuri este declarată cu **codul de tranzacție 9** (vezi folosirea codului de tranzacție 9). Acesta se folosește dacă nu se cunoaște faptul că un operator economic din statul membru de destinație va deveni sau nu proprietarul bunurilor sau dacă este cert faptul că niciun operator din statul membru de destinație nu va deveni proprietarul bunurilor. Dacă **ulterior** bunurile sunt vândute unui operator economic din statul membru de destinație și există un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de destinație și un operator din alt țară, **introducerea inițială de bunuri trebuie corectată dacă este relevant din punct de vedere statistic** (respectiv, codul de tranzacție 1 în locul codului de tranzacție 9 pentru introducere).

Exemplu

Bunurile sunt transmise către un centru de distribuție de unde vor fi aprovizionați numai cumpărătorii din acel stat membru, după vânzarea acestor bunuri. Centrul de distribuție nu devine proprietar al bunurilor. În cazul în care centrul de distribuție

devine proprietarul bunurilor (în schimbul unei compensații financiare sau de alt natur) se consider a fi o cump rare/vânzare definitiv ce trebuie declarat cu codul de tranzac ie 1.

Aceast expediere “în scopul vânz rii” i introducerea sa în statul membru de destina ie trebuie declarat pentru Intrastat cu codul de tranzac ie 1 deoarece în ambele cazuri (expedierea i introducerea) exist un viitor transfer de proprietate între un operator economic dintr-un stat membru de declarare i un operator din alt ar .

Presupunând c acest centru de distribu ie furnizeaz bunuri numai statelor membre, altele decât statul membru de destina ie i expedi ie, aceast expedi ie trebuie declarat cu codul de tranzac ie 1 (respectiv un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de expedi ie i un operator din alt ar). Oricum, introducerea trebuie declarat în statul membru în care se afl centrul de distribu ie cu codul de tranzac ie 9 (respectiv nu exist transfer de proprietate -în viitor- între un operator economic din statul membru de destina ie i un operator din alt ar ; niciun operator economic din statul membru de destina ie nu va deveni proprietarul bunurilor).

Exemplu

Bunurile sunt transmise c tre un centru de distribu ie din care vor fi aprovizionate diferite state membre, dup ce bunurile sunt vândute (se cunoa te ara cump r torilor).

– Declararea în statul membru de expedi ie:

Aceast expediere trebuie declarat pentru Intrastat cu **codul de tranzac ie 1**. Dacă ulterior bunurile sunt returnate în statul membru de expedi ie deoarece ele au fost vândute unui operator economic din statul membru de expedi ie (respectiv furnizare de bunuri– dup ce au fost vândute în statul membru de expedi ie– dintr-un stoc din str in tate) sau deoarece bunurile nu au putut fi vândute, returul de bunuri trebuie declarat cu codul 9 iar expedierea trebuie corectat dacă este relevant din punct de vedere statistic (adic se folose te codul de tranzac ie 9 în loc de 1).

– Declararea în statul membru de destina ie:

Introducerea trebuie declarat pentru Intrastat cu codul de tranzac ie 9. Dacă ulterior bunurile au fost vândute unui operator economic din statul membru de destina ie, introducerea trebuie corectat dacă este relevant din punct de vedere statistic (adic se folose te codul 1 în loc de codul de tranzac ie 9 pentru introducere).

Not general pentru expediere/introducere “în scopul vânz rii”: dacă are loc transferul de proprietate, trebuie re inut c aceast tranzac ie nu trebuie declarat din nou pentru Intrastat (numai dacă nu trebuie f cut o corec ie) deoarece aceasta a fost deja declarat pentru expedierea/introducerea bunurilor.

– **Vânzare cu aprobare, dup verificare sau în consigna ie (variante ale “în scopul vânz rii”)**

Acestea sunt cump r ri/vânz ri cu clauz de suspendare a posibilei vânz ri în func ie de îndeplinirea uneia sau mai multor condi ii înainte ca tranzac ia efectiv s aib loc. O vânzare poate avea loc efectiv numai dacă exist un cump r tor i dacă p r ile implicate în tranzac ie convin asupra scopului, produsului i pre ului.

– **Pentru o cumpărare/vânzare după verificare sau aprobare**, condiția care suspendă sau amână vânzarea este aceea că persoana care cumpără, dorește să vadă, să examineze sau să testeze produsul înainte de a-l cumpăra. Bunurile sunt importate sau exportate pentru a fi vândute. Vânzarea are loc numai dacă clientul interesat consideră că rezultatul testării este pozitiv. În cazul unei cumpărări sau vânzări după verificare sau aprobare, declarația Intrastat este întocmită **la momentul vânzării**. Dacă bunurile au fost expediate în scopul vânzării dar tranzacția NU a fost încheiată, mi-carea respectivă de bunuri nu trebuie declarată pentru sistemul Intrastat. Aceasta va fi tratată ca o mi-care temporară de bunuri.

– O **expediere în consignatie** are loc astfel: persoana A încredințează bunurile unei persoane B, care va căuta un cumpărător C în nume propriu. Vânzarea A-B devine efectivă când B găsește cumpărătorul C. O expediere în consignatie constă în două contracte, A-B și B-C.

Declarația Intrastat va fi întocmită în momentul expedierii fizice sau cumpărării bunurilor și nu în momentul semnării contractului (A-B sau B-C).

– **Înlocuirea bunurilor returnate:**

Aceasta se referă numai la înlocuirea bunurilor returnate, ce au fost declarate pentru Intrastat cu codul de tranzacție 2 sau cuprinse la codul 9960 0000. În practică, bunurile returnate trebuie deseori înlocuite deoarece sunt defecte sau expedierea nu a respectat condițiile stabilite. Înlocuirea bunurilor nereturnate (pentru care tranzacția originală corespunde codului de tranzacție 1) nu trebuie raportată în declarația Intrastat.

Rețineți utilizarea codului 9960 0000: dacă NU sunteți obligați să declarați pentru fluxul pe care bunurile sunt returnate – bunurile a căror tranzacție inițială a fost codificată cu codul 1 – acest retur trebuie declarat sub codul special pentru fluxul declarabil (care reprezintă mi-carea de bunuri în direcție inversă).

Retururile și înlocuirile de bunuri returnate ale căror tranzacții originale au fost codificate cu coduri de la 3 la 9 trebuie înregistrate sub același cod de tranzacție ca și cea inițială.

– **Leasing-ul financiar și cumpărarea cu plată în rate**

În operațiunile de leasing financiar cumpărătorul poate opta pentru cumpărarea bunului la sfârșitul perioadei de leasing în timp ce în cazul cumpărărilor cu plată în rate, cumpărătorul devine oricum proprietarul bunurilor la sfârșitul perioadei de contract, fără a fi nevoie să își exprime vreo opțiune.

Riscurile și beneficiile dreptului de proprietate sunt transferate chiriaului. Pentru Intrastat, trebuie raportat **valoarea totală** a bunurilor în momentul **transferului de proprietate**.

N.B.: codul de tranzacție 1 trebuie utilizat și în cazul în care operatorul economic cumpără bunuri în nume propriu în alt stat membru, pe care ulterior le închiriază clienților de pe piața românească (tranzacții interne).

– **Vânzare/cumpărare pe bază de comision (printr-un broker sau agent)**

În primul rând, brokerul sau agentul comisionar nu trebuie confundat cu mandatarul. Un broker sau agent doar realizează contactul între solicitant și cumpărător sau

vânzător și intervin în mod direct în realizarea tranzacției și perceap comisioane pentru acest lucru.

Aceasta reprezintă o variantă a unei vânzări/cumpărări obișnuite de bunuri, unde A vinde lui C, iar B (un broker sau agent) acționează în numele și pentru A și primește comision de la A. A stabilește prețul iar tranzacția A-C are codul 1. A și C trebuie să declare pentru Intrastat.

– **Expediere /înlocuire cu intervenția unui mandatar**

Un mandatar acționează în nume propriu pentru mandantul său. Un mandatar B intermediază o vânzare de bunuri între A și C. Bunurile sunt trimise de la A direct la C. A emite lui B o factură iar B facturează bunurile lui C. Prin urmare, au loc două expedieri. În funcție de țara în care B își are sediul, A și B sau B și C sunt cei care trebuie de întocmit declarația Intrastat pentru această tranzacție, al cărei cod va fi 1.

2.2 Codul de tranzacție 2

Retur de bunuri pentru care tranzacția originală corespunde codului de tranzacție 1

Acest cod poate fi utilizat în cazurile în care bunurile returnate sunt bunuri pentru care tranzacția originală corespunde descrierii codului de tranzacție 1.

În practică vor fi multe cazuri de bunuri returnate datorită faptului că acestea prezintă defecțiuni sau deoarece bunurile nu corespund cerințelor.

Un retur de bunuri -pentru care mișcarea originală de bunuri corespunde descrierii codului de tranzacție 1 -trebuie întotdeauna declarat pentru Intrastat, respectiv:

- chiar dacă tranzacția originală nu a fost declarată cu codul de tranzacție 1 deoarece nu a existat obligația de declarare pentru mișcarea respectivă de bunuri;
- și chiar dacă nu a existat obligația de declarare pentru returul de bunuri. În acest caz, trebuie utilizat codul special "9960 0000" (prin utilizarea codului special 9960 0000 noi țim că acesta cuprinde o parte a fluxului de bunuri în direcție inversă).

2.3 Codul de tranzacție 3

Tranzacții (non-temporare) fără compensație (financiară sau de altă natură) care implică transfer de proprietate

"Transfer de proprietate" reprezintă transferul de proprietate între un operator economic din statul membru unde se întocmește declarația Intrastat și un operator din alt țară.

Prin urmare la acest cod sunt cuprinse toate expedierile și introducerile *cu titlu gratuit*. Acestea includ: expedieri de bunuri în cadrul programelor de asistență, administrate sau finanțate total sau parțial de Uniunea Europeană, alte ajutoare guvernamentale, alte programe de asistență (sectorul privat, organizații non guvernamentale) și alte expedieri/înlocuiri de bunuri cu titlu gratuit.

În asemenea cazuri, valoarea bunurilor trebuie declarată pentru Intrastat, indiferent dacă există factură emisă sau nu (se folosesc estimări).

Cadourile se cuprind la codul 3.

2.4 Codurile de tranzacție 4 și 5

Codul de tranzacție 4

Se includ operațiunile "în scopul" prelucrării, altele decât programele de producție inter-guvernamentale comune. Prelucrarea poate fi realizată cu plată sau cu titlu gratuit. Aceste operațiuni nu implică un transfer (viitor) de proprietate.

Operațiunile sunt declarate pentru Intrastat la valoarea totală (estimată).

Codul de tranzacție 5

Se includ operațiuni "ulterioare" prelucrării, altele decât programele de producție inter-guvernamentale comune. Prelucrarea poate fi realizată cu plată sau cu titlu gratuit. Aceste operațiuni nu implică un transfer (viitor) de proprietate.

Operațiunile sunt declarate pentru Intrastat la valoarea totală (estimată).

Valoarea trebuie declarată :

- cu codul de tranzacție 4, valoarea reprezintă **valoarea intrinsecă a bunurilor importate sau exportate pentru prelucrare** (care în mod evident nu sunt facturate, deoarece bunurile nu își schimbă proprietarul).
- cu codul de tranzacție 5, valoarea este **valoarea intrinsecă a bunurilor importate sau exportate pentru prelucrare plus costul serviciului furnizat și preul materialelor adiționale**. (Factura emisă va include numai costul serviciului – dacă serviciul furnizat nu este cu titlu gratuit – și preul materialelor adiționale; **nu va include valoarea bunurilor**, deoarece bunurile nu își schimbă proprietarul).

Exemplu

Presupunem că sunt expediate esuri pentru obținerea de costume. Valoarea costumelor va fi stabilită astfel: valoarea esurilor + serviciul furnizat + preul materialelor adiționale cum ar fi: nasturi, fermoare etc). Prin urmare, materialele adiționale nu trebuie declarate separat pentru Intrastat deoarece ele fac parte din costume.

Exemplu de valoare declarată

– **în statul membru al furnizorului de servicii:**

Un material brut este introdus din alt stat membru pentru a fi prelucrat. Nu există factură pentru că nu există transfer de proprietate. Această introducere de bunuri trebuie declarată cu codul de tranzacție 4 iar valoarea va fi valoarea intrinsecă a bunurilor primite (valoarea bunurilor în statul membru respectiv). Dacă nu se cunoaște valoarea, trebuie întrebat proprietarul sau ea trebuie estimată.

Dacă în urma prelucrării, bunurile obținute sunt returnate în statul membru de expediție, această expediție trebuie declarată cu codul de tranzacție 5 iar valoarea va fi valoarea bunurilor (= valoarea bunurilor importate + costul de prelucrare).

– **în statul membru al expeditorului:**

Dacă bunurile sunt expediate în alt stat membru pentru a fi prelucrate, această expediție trebuie declarată cu codul de tranzacție 4, iar valoarea va fi valoarea

intrinsec a bunurilor expediate. Dacă bunurile obținute după prelucrare sunt returnate, introducerea trebuie declarată cu codul de tranzacție 5, iar valoarea va fi dată de valoarea bunurilor plus costul de prelucrare.

Condiții pentru utilizarea codurilor de tranzacție 4 și 5:

Nu toate tranzacțiile de bunuri “pentru” și “după” prelucrare trebuie declarate cu codurile de tranzacție 4 sau 5.

Următoarele 2 condiții trebuie îndeplinite pentru a utiliza codurile de tranzacție 4 și 5:

1. Nu există transfer de proprietate (în prezent sau în viitor)

Utilizarea acestor două coduri de tranzacție este permisă numai dacă nu există un transfer de proprietate – între un operator economic din statul membru unde se întocmește declarația Intrastat și un operator din alt țară – pentru bunurile respective. (dacă există un transfer de proprietate: vezi codul de tranzacție 1).

2. Trebuie să existe întotdeauna o mișcare internă de bunuri urmată de o mișcare externă de bunuri în statul membru de declarare sau invers (declararea acestor mișcări de bunuri nu trebuie făcută neapărat de același declarant Intrastat).

Cu alte cuvinte, bunurile intrate trebuie să părăsească statul membru de declarare la un anumit moment, iar bunurile expediate trebuie să sosească în statul membru de declarare la un anumit moment.

Codurile de tranzacție 4 și 5 sunt folosite astfel:

– **în statul membru în care se furnizează serviciul:** dacă bunurile pentru prelucrare sunt parte a unei introduceri de bunuri și bunurile prelucrate sunt parte a unei expedieri de bunuri (nu contează către ce stat membru);

– **în statul membru al expeditorului:** dacă bunurile pentru prelucrare sunt parte a unei expedieri de bunuri și bunurile prelucrate sunt parte a unei introduceri de bunuri.

Notă:

Introducerile și expedierile de bunuri nu trebuie neapărat declarate de același operator economic pentru Intrastat (de ex. poate fi în statul membru A: declarantul Intrastat A1 declară introducerea și declarantul Intrastat A2 declară expedierea). În practică, în mod ocazional (cazurile vor fi discutate la prelucrarea multilaterală a bunurilor) se va întâmpla ca mișcarea de bunuri raportată în declarația dumneavoastră cu codul de tranzacție 4 o să fie urmată ulterior de o mișcare de bunuri declarată cu codul de tranzacție 5 (în cazul în care trebuie declarate pentru Intrastat ambele fluxuri).

Exemplu

A1 exportă foi de oțel pentru a fi galvanizate peste hotare către B1.

Dacă A1 rămâne proprietarul foilor și ele sunt reimportate după prelucrare (galvanizare) în țara de expediție, avem de a face cu prelucrare de bunuri (codurile de tranzacție 4 sau 5).

Pe de altă parte, dacă B1 cumpără foile de oțel pentru a le galvaniza pe cont propriu, avem de a face cu vânzare/cumpărare normală (codul de tranzacție 1).

Exemplu

A1 în statul membru A transferă bunurile temporar către B1 în statul membru B, cu intenția de a le prelucra aici. După prelucrare pot apărea situații după cum urmează :

a. După prelucrare bunurile se întorc în statul membru de expediție (indiferent dacă acesta este sau nu expeditorul original/inițiatorul). În acest caz, furnizorul de servicii declară mișcarea bunurilor cu codul de tranzacție 4 și 5. Expedierea de bunuri în vederea prelucrării este declarată cu codul de tranzacție 4, iar introducerea bunurilor prelucrate este declarată cu codul de tranzacție 5.

b. Bunurile prelucrate sunt transportate în statul membru, altul decât statul membru al exportului original. În acest caz, furnizorul de servicii declară mișcarea bunurilor cu codul de tranzacție 4 și 5 (mişcări de bunuri spre interior sau exterior). Expedierea de bunuri spre prelucrare și sosirea bunurilor prelucrate sunt declarate cu codul de tranzacție 1, în loc de codurile 4 și 5.

c. Bunurile prelucrate rămân în statul unde a avut loc prelucrarea. În acest caz, furnizorul de servicii declară sosirea bunurilor pentru prelucrare cu codul de tranzacție 1 în locul codului de tranzacție 4. Expedierea bunurilor spre prelucrare este, de asemenea, declarată cu codul de tranzacție 1 în loc de codul de tranzacție 4.

De reținut :

- Codul de tranzacție 4 nu implică bunurile pentru operațiunile de prelucrare, unde prelucrătorul dobândește bunurile spre prelucrare, după care le vinde ca produse îmbunătățite. Acestea sunt cazuri în care prelucrătorul nu prelucurează bunurile pe care clientul le trimite pentru prelucrare, dar achiziționează bunuri pentru prelucrare și vânzare ulterioară. Asemenea tranzacții sunt indicate prin codul de tranzacție 1.

- Codul de tranzacție 4 nu se poate aplica în cazurile în care operatorul economic trimite o parte din bunuri pentru a fi adugate bunurilor achiziționate/vândute, utilizate pentru producția sa și altele de genul acesta, către partenerul său de afaceri din alt stat membru, iar proprietarul expediției/sosirii temporare a bunurilor nu se schimbă, nici dacă este vorba de o expediție/sosire temporară de bunuri în vederea prelucrării, potrivit unui contract. Astfel de expediții/sosiri temporare de bunuri realizate fără transfer de proprietate și cu intenția returnării lor, așa cum este prevăzut într-o clauză a actului de vânzare-cumpărare a bunurilor, trebuie înregistrate cu codul de tranzacție 9.

Oricum, codul de tranzacție 4 va fi utilizat pentru returnarea bunurilor care au sosit sau au fost expediate în vederea prelucrării, potrivit unui contract (codul de tranzacție 4), dar care nu au fost supuse prelucrării, (ex. nu sunt adecvate prelucrării, prelucrarea a fost anulat din alte motive și altele asemenea). Resturile și deeurile rezultate în urma prelucrării, trimise înapoi către client pentru prelucrare, potrivit unui contract, vor fi indicate drept produse prelucrate cu codul de tranzacție 5.

- Codul de tranzacție 5 nu privește mișcarea bunurilor în urma unor asemenea operații de prelucrare, când prelucrătorul a dobândit bunurile în proprietatea sa, pentru a le vinde drept produse îmbunătățite în urma prelucrării. Acestea sunt cazuri în care persoana responsabilă nu a prelucrat bunurile trimise de un client în vederea prelucrării potrivit unui contract, dar el însuși a achiziționat bunuri pentru prelucrare și vânzare ulterioară. Aceste tranzacții sunt indicate prin codul 1.

- Codul de tranzacție 5 va fi, de asemenea, utilizat în cazul:

trimiterii/primirii de resturi și de euri în urma prelucrării, potrivit unui contract

trimiterii/primirii de bunuri ce înlocuiesc bunurile originale expediate/sosite după prelucrare, potrivit unui contract (ex. atunci când se trimit/primesc bunuri ce înlocuiesc bunuri care au fost prelucrate greșit)

trimiterii/primirii de bunuri ce au sosit sau au fost trimise după prelucrare, potrivit unui contract, în alt stat membru (după prelucrarea pasiv) și care sunt returnate (ex. din cauza obiectivelor cu privire la prelucrarea neadecvată)

2.5 Codul de tranzacție 6

Tranzacții specifice codificate pentru scopuri naționale

Codul de tranzacție 6 poate fi utilizat pentru: tranzacții ce nu implică transferul proprietății ex. operațiuni ulterioare reparației sau întreținerii (altele decât programele de producție comune inter-guvernamentale), închirieri, împrumuturi, leasing operațional și alte utilizări temporare pe o durată mai mică de 2 ani, exceptând prelucrarea sub contract (livrare sau returnare). Tranzacțiile înregistrate cu acest cod nu vor fi transmise Comisiei (Eurostat).

O reparație atrage după sine readucerea bunurilor la funcționarea sau starea lor inițială. Obiectivul acestei operațiuni este acela de a menține bunurile în stare de funcționare; aceasta poate implica anumite reconstrucții sau îmbunătățiri, dar nu schimbă în niciun fel natura bunurilor.

Aceste operațiuni nu se declară pentru Intrastat.

2.6 Codul de tranzacție 7

Operațiuni realizate în cadrul programelor comune de apărare sau altor programe comune de producție inter-guvernamentale. Returnarea bunurilor în cazul în care tranzacția originală este conformă cu descrierea tranzacției 7. Înlocuirea unor astfel de bunuri returnate.

Acest cod trebuie folosit pentru un program comun de producție. Acesta este un program în cadrul căruia contractorii din diferite țări își unesc forțele în vederea realizării unui proiect major.

 Exemplu

Asiul unui HST (tren de mare viteză) este realizat în statul membru A și este trimis apoi în statul membru B, unde își se conferă o suprastructură. Bunul este trimis apoi în statul membru C în vederea instalării aerului condiționat. Aceste mișcări de bunuri trebuie declarate cu codul de tranzacție 7.

2.7 Codul de tranzacție 8

Aprovizionarea cu materiale de construcție și echipamente de lucru pe baza unui contract general de construcții sau tehnologic. Returnarea bunurilor în cazul în care tranzacția originală este conformă cu descrierea codului de tranzacție 8. Înlocuirea unor astfel de bunuri returnate.

Achiziționarea de materiale de construcție pe baza unui contract general de construcții. Acest cod de tranzacție poate fi utilizat numai pentru tranzacțiile pentru care nu este cerută facturarea separată a bunurilor, ci mai degrabă facturarea pentru întreaga muncă depusă (valoarea ce trebuie declarată acoperă numai bunurile și dacă

este cazul, această valoare trebuie estimat). Dacă există coduri separate pentru bunuri, tranzacțiile trebuie indicate cu codul 1.

Expedierea sau sosirea materialelor de construcție și a echipamentelor ce contribuie la aprovizionarea întregii construcții și nu sunt facturate în mod independent, vor fi marcate cu codul de tranzacție 8. Acestea sunt articole pentru care a fost emis o factură sumară, conținând valoarea totală a bunurilor clasificate sub diferite coduri din Nomenclatorul Combinat și transportate în majoritate în mai multe expediții, de-a lungul câtorva perioade monitorizate. Acestea sunt situațiile în care datele corespunzătoare valorii nu pot fi stabilite, nici pentru perioade individuale monitorizate, pe baza facturii sumare, emise pentru întreaga investiție sau o unitate similară.

Când se introduce codul 8 al naturii tranzacției în declarația Intrastat, este posibil introducerea datelor despre valoarea facturată și cum este ea rezumată, numai pentru perioada monitorizată în care a avut loc o plată totală sau parțială a facturii, sau în luna calendaristic următoare plății, atunci când FIS transmite și declarația Intrastat pentru expedierea sau sosirea de bunuri, la care se referă tranzacția. Aceste date valorice pot fi atribuite oricărui cod din Nomenclatorul Combinat prin care sunt declarate expediții sau sosiri de bunuri, în cadrul acestei tranzacții. Pentru alte coduri ale Nomenclatorului Combinat și în alte perioade monitorizate, în declarația Intrastat vor fi introduse zero-uri în locul datelor valorice.

Marcarea cu codul de tranzacție 8 și prezentarea sumară și simplificată a valorilor despre bunurile expediate sau sosite, nu exclude o opțiune concurentă pentru instalații industriale complete și anume, aceea de a face uz de prevederi relevante cu privire la mișcările speciale ale bunurilor, legate de procedura simplificată pentru clasificarea componentelor unei astfel de unități.

Expedierea sau sosirea bunurilor pentru care este posibil să fie determinată valoarea ce trebuie dată în declarația Intrastat, pe baza estimării din factura sumară (ex. în conformitate cu cantitatea în unități suplimentare a acestor bunuri, greutatea lor și altele de felul acesta) nu poate fi marcată cu codul de tranzacție 8, cu prezentarea sumară simplificată a datelor despre valoarea bunurilor.

2.8 Codul de tranzacție 9

Ale tranzacțiilor ce nu sunt incluse în altă parte

Acesta se referă la mișcările bunurilor pentru care nu există transfer actual, anticipat sau intenționat al proprietății și care nu pot fi clasate sub alte coduri de tranzacție.

Următoarele tranzacții trebuie declarate cu codul 9:

Transfer de bunuri – fără transfer de proprietate – către alt stat membru, din motive de logistică, cu intenția de a fi returnate de-a lungul timpului, statului membru de expediție (ex. mișcări de stocuri)

Returnarea bunurilor la care se face referire la punctul anterior, către statul membru de expediție. Încolo trebuie precizat că nu există transfer de proprietate. Această returnare trebuie declarată atât de expeditor cât și de destinatarul acestor bunuri returnate, cu codul de tranzacție 9.

Anumite mișcări de bunuri declarate de reprezentanți fiscali sau de persoanele înregistrate direct pentru TVA: dacă acțiunea acționează ca reprezentanți fiscali sau ca persoane înregistrate direct pentru TVA, o expediție și o sosire trebuie declarate cu codul de tranzacție 9, cu excepția următoarelor situații:

- Bunurile trimise către alt stat membru UE au fost cumpărate de la un operator economic din România. În acest caz, expediția trebuie declarată pentru Intrastat cu codul de tranzacție 1 (are loc un transfer de proprietate)
- Bunurile primite de la alt stat membru UE au fost sau vor fi vândute unui operator economic din România. În acest caz, sosirea trebuie declarată pentru Intrastat cu codul de tranzacție 1 (a avut sau va avea loc un transfer de proprietate). Dacă o sosire are loc în vederea vânzării la momentul când se produce, nu se știe dacă un operator economic din statul membru de destinație va deveni proprietarul bunurilor (respectiv, are loc transfer de proprietate), această sosire trebuie declarată cu codul de tranzacție 9. Ea poate fi corectată ulterior (respectiv codul de tranzacție 1 în loc de 9), în momentul în care se știe că un operator economic în statul membru de destinație devine sau a devenit proprietarul bunurilor.
- Mișcarea bunurilor implică operațiuni de prelucrare, reparație sau întreținere. În acest caz, ea trebuie declarată cu codul de tranzacție 4, 5 sau 6.

De reținut faptul că, mișcarea bunurilor în vederea reparației sau întreținerii nu trebuie declarată.

Bunurile ce se află sub contract de închiriere sau leasing operațional trebuie declarate cu codul de tranzacție 9, în cazul în care termenul contractului este mai mare de 24 luni. Perioada de declarare este luna în care bunurile sosesc sau sunt expediate.

Bunurile aflate sub contract de închiriere sau leasing operațional, pentru care termenul este mai mic de 24 luni, nu trebuie declarate. Dacă bunurile nu sunt returnate de-a lungul perioadei de 24 luni, atunci ele trebuie declarate cu codul de tranzacție 9, în luna în care devine absolut sigur că bunurile vor rămâne în statul membru de destinație pentru o perioadă mai mare de 24 luni.

3 Bunuri impecabile specifice de bunuri

3.1 Micșurile de bunuri care nu trebuie declarate pentru Intrastat

In particular, micșurile de bunuri care nu trebuie declarate pentru Intrastat, sunt:

Mijloace de plat reprezentate de licitații legale și garanții

Aur monetar

Ajutoare de urgență pentru zone calamitate

Bunuri care beneficiază de imunitate diplomatică, consulară sau similară

Bunuri pentru uz temporar, pentru care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- Nu este planificat sau efectuat nicio prelucrare
- Durata preconizată a utilizării temporare nu depășește 24 luni
- Expedierea/sosirea nu trebuie declarată drept livrare/achiziție pentru TVA

ex:

- Bunuri destinate târgurilor și expozițiilor,
- Decoruri teatrale,
- Carusele și alte atracții din parcurile de distracție,
- Echipamente profesionale,
- Filme cinematografice,
- Aparat și echipament pentru scopuri experimentale,
- Animale pentru spectacole, reproducere, curse etc.,
- Mijloace de transport, containere și echipamente legate de transport,
- Bunuri pentru repararea mijloacelor de transport, containere, echipamente legate de transport și părți înlocuite în timpul reparațiilor,
- Ambalaje,
- Bunuri în leasing pentru închiriat (mai puțin care gratuită a bunurilor) și leasing operațional,
- Instalații și echipamente pentru lucrări de construcții civile,
- Bunuri destinate examinării, analizei sau testării (sunt întotdeauna exceptate de la declarare în cazul în care nu sunt returnate, deoarece sunt utilizate complet sau nu sunt re-utilizabile în termeni economici)

Bunuri utilizate drept transportori de informații, cum ar fi: dischete, benzi, filme, casete audio și video, CD-ROM-uri care stochează aplicații software, realizate la comandă pentru clienți particulari sau care nu fac obiectul tranzacțiilor comerciale, precum și seturile destinate unei livrări anterioare (ex. actualizări pentru care nu se emite factură destinatarului).

Dacă fac dovada că nu reprezintă obiectul unei tranzacții comerciale, sunt exceptate de la declarare:

- Materialul publicitar
- Mostrele comerciale

Bunurile care sunt expediate pentru reparații și componentele însoțitoare pentru realizarea reparației. O reparație atrage după sine readucerea bunului la funcționarea sau condiția inițială. Obiectivul operației este acela de a menține bunurile în condiții de lucru; aceasta poate implica anumite reconstrucții sau îmbunătățiri, dar nu schimbă în niciun fel natura bunurilor.

Bunurile expediate forțelor armate naționale staționate în afara teritoriului statistic și bunurile primite de la alt stat membru, care au fost transportate în afara teritoriului statistic de către forțele armate naționale, precum și bunurile dobândite sau expediate din teritoriul statistic al unui stat membru de către forțele armate ale altui stat membru, care sunt staționate acolo.

Lansatoarele de nave spațiale, la expediere și la sosire, în momentul așteptării lansării în spațiu și în cel al lansării propriu-zise

Vânzările de noi mijloace de transport de către persoane fizice sau juridice obligate la plata TVA, către persoane private din alte state membre

3.2 Cazuri particulare

Pentru Intrastat, expedierea și sosirea de bunuri ale căror caracteristici sunt considerate importante pentru raportarea datelor, fie datorită mișcării în sine a bunurilor, fie datorită naturii lor, constituie un capitol aparte, respectiv cel care tratează bunurile și mișcările specifice ale acestor bunuri. Prezentarea datelor despre expedierea sau sosirea acestor bunuri este realizată, cu anumite excepții, pe fondul regulilor general aplicabile.

Mișcări specifice de bunuri.

Instalațiile din largul mării

Instalațiile industriale

Nave și aeronave

Produse marine

Livrări de stocuri și provizii către nave și aeronave

Energie electrică și gaze naturale

Expedierile alonate

Echipamente militare

Deșeurile

Nave spațiale

Livrări parțiale

Software și mediu informatic

3.2.1 Instalații din largul mării

În această parte este descrisă procedura de introducere a datelor în declarația Intrastat pentru bunurile sosite de pe instalațiile din largul mării sau pentru expedierile de bunuri către instalațiile din largul mării, care este permis numai dacă sunt respectate următoarele condiții:

Instalații din largul mării, prin aceasta înțelegându-se că platformele maritime, petroliere sau de cercetare și/sau echipamentele trebuie instalate pe mare, în afara teritoriului statistic al oricărui stat,

Statul de origine al instalației trebuie să fie statul membru, ceea ce înseamnă că persoana fizică sau juridică care este responsabilă pentru operarea instalației trebuie să fie înregistrat în același stat membru,

Bunurile expediate sau sosite trebuie să fie destinate personalului de pe instalația din largul mării sau trebuie să fie destinate operării motoarelor, mașinilor și altor echipamente aflate pe instalația din largul mării.

Ca introducere în România trebuie declarate:

Livrările de bunuri către o instalație românească direct din alt stat membru UE sau de pe o instalație UE, destinate uzului comercial, pentru care răspunde o persoană fizică sau juridică din alt stat membru.

Ca expediere din România trebuie declarate:

Livrările de bunuri de pe o instalație românească către alt stat membru UE sau către o instalație UE, destinate uzului comercial, pentru care răspunde o persoană fizică sau juridică din alt stat membru.

În declarația Intrastat, datele despre bunurile expediate către facilități aflate pe mare sau sosite de pe o asemenea facilitate teritorială, vor fi introduse în același fel și cu același scop, ca și în cazul expedierilor de alte bunuri care nu sunt mărfuri specifice de bunuri, cu următoarele excepții:

Bunurile din capitolele Nomenclatorului Combinat de la 1 la 24 vor fi introduse cu codul 9931 2400,

Bunurile din capitolul 27 al Nomenclatorului Combinat vor fi introduse cu codul 9931 2700,

Bunurile din alte capitole ale Nomenclatorului Combinat de la 1 la 24 și 27, vor fi introduse cu codul 9931 9900,

Statul de expediere în declarația Intrastat la sosirea bunurilor poate fi marcat cu codul "QV",

În cazul bunurilor expediate, statul de destinație poate fi marcat cu codul "QV",

3.2.2 Instalații industriale

Pentru Intrastat, instalația industrială se referă la combinația completă de mașini, aparate, aplicații, echipamente, instrumente și materiale, care cad sub incidența diverselor capitole din Nomenclatorul Combinat (NC) și care sunt proiectate să funcționeze împreună, ca o unitate pe scară largă, producătoare de bunuri sau furnizoare de servicii.

Toate celelalte bunuri care sunt utilizate la construcția unei instalații industriale complete, pot fi tratate drept părți componente ale acesteia, luându-se măsuri pentru a nu fi în mod explicit excluse din înregistrarea statistică.

Statisticile despre comerțul între statele membre pot acoperi numai expedițiile și sosirile părților componente utilizate la construirea instalațiilor industriale sau pentru re-utilizarea acestora.

Operatorii ce comercializează bunuri destinate direct construirii unei instalații industriale complete, pot solicita autorităților naționale o procedură simplificată de declarare statistică, care să permită ca bunuri individuale ce apar în același capitol din Nomenclatorul Combinat să fie unificate în părți componente.

Scopul simplificării este acela de a reduce responsabilitatea operatorilor economici implicați, prin a nu le solicita clasificarea separată a tuturor bunurilor care alcătuiesc o instalație industrială. Dacă este asigurat utilizarea declarației simplificate, așa cum este prevăzut în art. 15 al Regulamentului 1982/2004, operatorii economici pot declara tranzacțiile lor pentru fiecare parte componentă, utilizând un singur cod din capitolul 98, în loc să folosească diferite coduri din mai multe subcapitole ale unui capitol din Nomenclatorul Combinat.

O parte componentă este o livrare pentru o instalație industrială, care este alcătuită din bunuri ce apar în același capitol din Nomenclatorul Combinat.

O instalație industrială este o combinație de mașini, aparate, aplicații, echipamente, instrumente și materiale ce formează împreună o unitate la scară largă producătoare de bunuri (ex. rafinări petrolier, central electric) sau furnizoare de servicii (ex. spital, rețea subterană).

Se va utiliza o declarație simplificată în situația în care efortul depus pentru a clasifica bunurile individuale este disproporționat față de beneficiile statistice – respectiv pentru instalații industriale complete cu o valoare statistică totală ce depășește 10 milioane RON. Acest prag nu este obligatoriu în cazul re-utilizării instalațiilor industriale complete.

Valoarea statistică totală a unei instalații industriale este calculată prin însumarea valorilor statistice ale părților componente livrate peste granițe și a tuturor celorlalte bunuri pentru construirea unei instalații industriale operaționale – ex. valoarea tuturor părților achiziționate în vederea construirii unei instalații complete, așa cum este definit prin contractul de construcție.

În cazul în care componentele unei instalații industriale sunt livrate din diferite state membre, autoritatea națională statistică responsabilă în fiecare caz este în măsură să decidă dacă este permisă simplificarea.

Simplificarea implică autoritățile naționale statistice în ce privește utilizarea codurilor simplificate pentru declararea statistică a părților componente ale unei instalații industriale. Aceste coduri speciale ale bunurilor, din 8 cifre, sunt formate după cum urmează:

Primele patru cifre sunt 9880.

A cincea și a șasea cifră indică capitolul din Nomenclatorul Combinat căruia îi aparține partea componentă.

A șaptea și a opta cifră este 0.

Este recomandat solicitarea din partea FIS sau a contractorului, pentru a fi permis simplificarea. Identificarea și codul bunului ce urmează a fi utilizat în formularul Intrastat, împreună cu toate celelalte detalii solicitate, sunt stabilite în scrisoarea de autorizare. În mod obișnuit, un contractor, care este și FSI pentru toți sub-contractorii, coordonează construirea instalației industriale. O solicitare pentru simplificare din partea contractorului va include toate livrările de la sub-contractori, dar dacă există anumiți FIS într-un stat membru, ce contribuie la aceeași instalație industrială în alt stat membru, fiecare din ei trebuie să solicite în mod separat simplificarea. Legislația actuală definește un prag numai pentru valoarea totală a instalației industriale și nu pentru tranzacțiile individuale, și prin urmare, operatorii economici mai mici pot aplica și ei pentru procedura simplificată, dacă fac dovada că activitatea lor comercială este parte a activității de construire a unei instalații industriale calificate.

Este recomandat ca solicitarea operatorului economic pentru raportarea simplificată să conțină următoarele informații / documente, ce constituie baza pentru tratamentul aplicat de autoritatea statistică responsabilă :

Descrierea detaliată a instalației industriale (cu număr de ordine sau ceva asemănător)

Statul membru de destinație sau expediție

Valoarea totală (dacă este necesar, sunt incluse și achizițiile din alte țări, dar fără serviciile furnizate peste granițe)

Perioada de livrare (anticiparea începerii și finalizării livrării)

Lista tuturor bunurilor de livrat (pe cât posibil la nivel HS4)

Indicarea țărilor în plus față de țara unde solicitarea este făcută, care vor fi aduse parțial contribuția la valoarea totală sau acolo unde este cazul, a țărilor care vor fi implicate în operațiunea de montare a instalației industriale.

O copie a contractului trebuie inclusă drept referință pentru simplificare, dacă aceste specificații sunt prevăzute în contract.

Perioada de referință pentru livrarea componentelor (și a altor bunuri) este luna în care are loc tranzacția. Dacă anumite componente sunt livrate ca expediție alonate, în termenii Art. 16 al Regulamentului (EC) No. 1982/2004, ele trebuie declarate o singură dată, respectiv în luna în care are loc ultima expediție parțială a componentei. Aceasta deoarece, din motive legate de transport sau comerciale, componentele unei instalații industriale pot fi livrate la un loc sau în stare dezasamblat de-a lungul unei perioade mai mari decât o lună de referință.

Valoarea totală a unei instalații industriale este calculată prin însumarea valorilor statistice ale părților sale componente. Valoarea ce trebuie luată în considerare este valoarea facturată a bunului, sau dacă aceasta nu este disponibilă, valoarea care va fi facturată cu ocazia unei vânzări sau achiziții.

Aceste coduri speciale de 8 cifre sunt formate după cum urmează :

Primele patru cifre sunt 9880.

A cincea și a șasea cifră indică capitolul din Nomenclatorul Combinat cu rânduiri aparținând părții componente.

A șaptea și a opta cifră este 0.

3.2.3 Nave și aeronave

Pentru sosirile și expedierile de nave și aeronave, transferul proprietății trebuie raportat pentru Intrastat. Proprietatea asupra unei nave sau aeronave este definită prin înregistrarea de către o entitate fizică sau juridică a dreptului de proprietate asupra acesteia.

Leasing-ul financiar este inclus numai dacă tranzacția are efect asupra soldului contului operatorului economic. Leasing-ul operațional este exclus.

Sosirile și expedierile de nave și aeronave în vederea prelucrării sau după prelucrare sub contract trebuie raportate, dar nu pentru reparații.

Vasele maritime sunt menționate în cadrul capitolului 89 din Nomenclatorul Combinat, notele adiționale 1 și 2, iar aeronavele civile se regăsesc în Nomenclatorul Combinat sub codul 8802, în condițiile în care se presupune că acestea sunt utilizate de către antreprenorii din aviație

Tranzacția de partener în cazul tranzacțiilor cu nave și aeronave este:

În cazul intrărilor, statul membru UE care construiește o navă sau aeronavă, dacă nava sau aeronava este nouă și fabricată în UE. În alte situații, se referă la un stat membru UE, în care rezidența sau locația unei persoane fizice sau juridice conferă dreptul de proprietate asupra unei nave sau aeronave;

În cazul expedierii, statul membru UE, în care rezidența sau locația unei persoane fizice sau juridice conferă dreptul de proprietate asupra navei sau aeronavei.

Trebuie transmise datele referitoare la următoarele tranzacții:

Cedarea dreptului de proprietate asupra unei nave sau aeronave din partea unei persoane fizice sau juridice dintr-un alt stat membru UE către o persoană fizică sau juridică dintr-un stat membru UE dat. Tranzacția menționată este tratată ca o sosire;

Cedarea dreptului de proprietate asupra unei nave sau aeronave din partea unei persoane fizice sau juridice dintr-un stat membru UE către o persoană fizică sau juridică dintr-un alt stat membru UE. Tranzacția menționată este tratată ca o expediție. Dacă nava sau aeronava este nouă, expedițiile sunt înregistrate în acest stat membru UE care produce nava sau aeronava;

Expedierea unei nave sau aeronave în vederea prelucrării sau sosirea după prelucrare. Sosirile sau expedițiile de nave și aeronave, ce nu sunt descrise aici, sunt tratate potrivit regulilor generale.

Raportarea se aplică vaselor maritime având o lungime a corpului navei de minim 12 metri (39,37 picioare), excluzând orice parte proiectată în afară și o lățime minimă de 4 metri (13,12 picioare). Sunt incluse și navele de război. Aeronavele trebuie raportate dacă se află în uz civil, cu condiția să fie utilizate de o linie aeriană sau dacă sunt destinate uzului militar. În ambele cazuri, raportarea se aplică pentru un anumit număr de subcapitole din Nomenclatorul Combinat la nivel de 8 cifre.

3.2.4 Produse marine

Produsele marine se referă la produse piscicole, minerale, obiecte recuperate din mare și la toate celelalte produse pe care o navă maritimă nu le-a debarcat încă. Produsele marine care au fost capturate în apele extra-teritoriale și vândute în porturile UE sau către vase UE (în funcție de originea pavilionului) trebuie raportate

pentru Intrastat ca și expedieri. Produsele marine care au fost cumpărate în porturile UE sau de la vase UE trebuie raportate pentru Intrastat ca și intrări. Produsele marine sunt considerate ca apar înănd statului membru unde este înregistrat nava.

Principiile ce stau la baza raportării produselor marine sunt următoarele:

Definiția raportării și a rii partenerie: Captura de pe te va fi atribuit rii de înregistrare a vasului (pavilionul arborat de vasul de pescuit). De reținut este faptul că ora nu este determinat de locul capturii produsului piscicol. Indiferent de locul capturii (apele teritoriale sau zona economică apar înănd rii pavilionului, apele internaționale sau apele unei rii străine), naționalitatea capturii este dată de naționalitatea vasului.

Fluxul comercial: Vor fi înregistrate ambele fluxuri, ieșirea și sosirea.

- Intrările vor fi raportate atunci când un vas din alt stat membru debarcă produse piscicole în portul statului membru raportor.
- Importul va fi raportat atunci când un vas dintr-un stat non-membru debarcă produse piscicole în portul statului membru raportor.
- Expedierile vor fi raportate atunci când un vas național debarcă produse piscicole în portul altui stat membru raportor.
- Exportul va fi raportat atunci când un vas național debarcă produse piscicole în portul unui stat non-membru.

3.2.5 Livrările de stocuri și proviziile de nave și aeronave

Livrările de nave și aeronave se referă la livrările de bunuri (ex. mâncare) pentru echipaj și pasageri, precum și la bunurile necesare în vederea operării motoarelor, mașinilor și a altor echipamente de pe nave și aeronave (ex. combustibil, ulei și lubrifianti). Se consideră că nava sau aeronava apar în statului membru unde este înregistrat.

Statisticile referitoare la comerțul de mărfuri între statele membre vor acoperi numai expedierile de provizii, combustibil, ulei și alte bunuri livrate de pe teritoriul statului membru raportor, de nave și aeronave apar înănd altui stat membru. Produsele scutite de taxe nu sunt incluse în raportarea Intrastat.

În declararea sub-capitolelor se aplică procedura simplificată, în care sunt utilizate numai trei sub-capitole:

- 99 30 24 00 (bunuri ce apar în capitolele 1-24 din Nomenclatorul Combinat NC);
- 99 30 27 00 (bunuri apar înănd capitolului 27 din NC);
- 99 30 99 00 (alte bunuri).

Codul simplificat al rii partenerie QR poate fi utilizat, iar datele despre masa netă vor fi transmise pentru bunurile apar înănd codului 99 30 27 00 (bunuri apar înănd capitolului 27 din NC).

3.2.6 Energie electrică și gaze naturale

Intrările și expedierile de energie electrică trebuie incluse în declarația Intrastat. Proprietarii rețelelor naționale de electricitate sau cei care le administrează au

obligă ia de a furniza informații statistice privitoare la energia electrică . Au fost introduse reguli simplificate pentru raportarea energiei electrice.

Sfera de cuprindere a statisticii comerțului cu energie electrică și gaze naturale nu se abate de la gradul general de acoperire. Prin urmare, expedițiile vor acoperi bunurile comunitare ce părăsesc statul membru de expediție cu o destinație în alt stat membru, iar introducerile vor acoperi bunurile comunitare ce intră în statul membru de sosire, care au fost inițial expediate din alt stat membru. În ambele cazuri, bunurile care se află în circulație simplă (tranzit) între statele membre sunt excluse (în conformitate cu (EC) 638/2004 Art.3).

În ce privește raportarea statului membru partener, statul membru de expediție, la introducerile în statul membru de destinație la expediție, vor fi luate în considerare în conformitate cu definiția din Anexa la Regulamentul (EC) 638/2004.

Pentru statistica comerțului intra-comunitar, colectarea datelor devine mult mai dificilă și sunt necesare prevederi suplimentare care să asigure măsurarea fluxurilor comerciale. În cadrul sistemului Intrastat, datele sunt colectate de la persoane înregistrate TVA în statul membru raportor, care au încheiat un contract, în urma căruia au luat naștere expedițiile și introducerile de bunuri. În prima fază, acesta este operatorul economic ce derulează contractul de vânzare și achiziționare intra-comunitar.

3.2.7 Expediții alonate

Termenul se referă la sosirile și expedițiile de bunuri (utilaje, echipamente, vehicule) care, din motive comerciale sau legate de transport, au fost demontate în mai multe părți componente ce urmează să fie livrate în expediții alonate pe durata mai multor perioade de raportare.

Datele referitoare la intrările și expedițiile alonate se raportează o singură dată, respectiv numai pentru luna ultimei introduceri sau expediții și numai cele referitoare la codul mrf și la prețul total al acesteia. Această prevedere se aplică chiar dacă au loc plăți în etape, cum ar fi depozite, plăți în curs de desfășurare sau plăți finale. Obiectivul prevederilor referitoare la expedițiile alonate este acela de a simplifica declarația pentru furnizorul de informații statistice. Un furnizor de informații statistice are posibilitatea de a agrega mai multe măruri într-o singură înregistrare, în luna ultimei expediții. În orice situație trebuie îndeplinite următoarele condiții:

Toate componentele să formeze o singură entitate

Expedierea să aibă loc între un singur expeditor și un singur destinatar

Întârzierea între prima și ultima expediție se datorează numai unor motive ce țin de logistic

În momentul asamblării, toate componentele trebuie să formeze un singur bun unic și clasificabil potrivit Nomenclatorului Combinat

Prin urmare, următoarele tranzacții nu pot fi raportate drept expediții alonate:

Mărcurile de stocuri

Componentele ce primesc o altă utilizare

Aprovizionarea cu piese de schimb

3.2.8 Echipamente militare

Comerțul cu bunuri militare între statele membre UE face obiectul raportării Intrastat, raportare supusă unor reguli general valabile. Echipamentele militare confidențiale pot fi codificate folosind codul 99 99xx 00 (xx este capitolul NC); 9999xxxx (xxxx este codul SH4), iar datele ce vor fi transmise datele se referă la valoarea statistic lunară totală a expedierilor și introducărilor.

3.2.9 De euri

De eurile obținute în urma procesului de fabricație, cum ar fi de eurile rezultate în urma prelucrării zahărului (CN 230320), cenușă și alte de euri rezultate în urma prelucrării fierului sau oțelului (2618 și 2619), de euri și resturi din plastic (3915), de euri și resturi feroase (7204), vândute sau achiziționate, sunt tratate ca orice alte bunuri comercializate. Măcările de eurilor ce nu sunt comercializate, în particular gunoși și moloz din construcții, sunt considerate drept măcările specifice și declarabile pentru Intrastat.

3.2.10 Nave spațiale

Navele spațiale sunt dispozitivele (ex. sateliți) care se deplasează în spațiu, deasupra atmosferei terestre.

Drepturile de proprietate asupra unei nave spațiale apar atunci când o persoană fizică sau juridică este înregistrat în calitate de proprietar al unei nave spațiale.

Datele referitoare la următoarele activități trebuie transmise pentru Intrastat:

Expedierile și introducărilor de nave spațiale înainte sau după prelucrarea sub contract.

Lansarea în spațiu a unei nave care a făcut obiectul unui transfer al dreptului de proprietate de la o entitate fizică sau juridică stabilit într-un stat membru către o entitate fizică sau juridică stabilit în alt stat membru poate fi considerat drept:

- *Expediere* în statul membru unde a fost construit nava spațială
- *Introducere* în statul membru unde este stabilit noul proprietar

3.2.11 Livrări parțiale

Livrările parțiale se referă la expedierile de bunuri cărora le este alocat un singur cod, în general aparate și dispozitive livrate și pe cât posibil facturate în câteva etape, din motive cum ar fi de ex. cele legate de tehnologia de transport.

Livrările parțiale sunt declarate toate o singură dată, indiferent de momentul facturării, atunci când bunurile în discuție au fost primite sau expediate.

Valoarea va fi dată de prețul total al bunurilor, iar **codul de tranzacție folosit este 11**.

3.2.12 Software informatic

Următoarele bunuri din această categorie vor fi raportate pentru Intrastat:

Software realizat pentru uzul general sau comercial sau seturi conținând dischete sau CD-ROM-uri cu date puse la dispoziție pentru uzul general sau comercial, însoțite sau nu de manual al utilizatorului;

Casete audio și video înregistrate pentru scopuri generale sau comerciale.

Software și mediu informatic ce nu trebuie raportat pentru Intrastat;

Dischete sau CD-ROM-uri ce stochează software și/sau date realizate la comandă ;

Casete audio și video conținând înregistrări originale;

Proiecte la cererea clientului etc.

Licențele, ce nu au legătură directă cu software-ul, vor fi excluse din raportările Intrastat.

4 Comer triunghiular

Termenul „Comer triunghiular” este folosit atunci când se face referire la tranzacții între România și alt stat membru, în condițiile în care inițiatorul tranzacției are sediul în alt stat membru. Indiferent de aranjamentele financiare și de facturare ce au loc în astfel de cazuri, declarația Intrastat trebuie făcută exclusiv în conformitate cu țara în care are sediul fizic al bunurilor. În cazul în care bunurile nu intră sau părăsesc fizic România, nu este necesară o declarație, dar aceasta va fi solicitată în țara membru UE de expediere sau introducere a bunurilor. Prin urmare, factura în seama de modul în care este organizată transmiterea sau plata facturii, în raportarea Intrastat va fi cuprins numai fluxul fizic al bunurilor. Dacă un bun nu a intrat sau nu a părăsit teritoriul unui stat membru UE, acesta nu va fi raportat pentru Intrastat.

În comerțul triunghiular sunt implicate 3 părți: expeditorul/vânzătorul inițial, operatorul economic intermediar și destinatarul/cumpărătorul final. Bunurile pleacă direct de la vânzătorul inițial către cumpărătorul final. În comerțul triunghiular există numeroase situații în care o tranzacție este realizată cu implicarea a trei operatori economici în două sau chiar trei țări, existând posibilitatea ca una din ele să nu fie stat membru UE. Prin urmare există mai multe variante, care sunt o combinație a cazurilor prezentate mai jos.

Pentru diagramele din această secțiune, sunt utilizate următoarele litere și simboluri:

A, B, C: 3 state membre UE diferite

X: țară care nu aparține UE (ex. SUA)

A1, A2, B1, B2, C1, C2, ...: operatori economici din **A, B, C, ...**

X1, X2 : operatori economici din țara X

----->	Mișcările bunurilor
—————>	Mișcările facturii
○	Operatorul economic

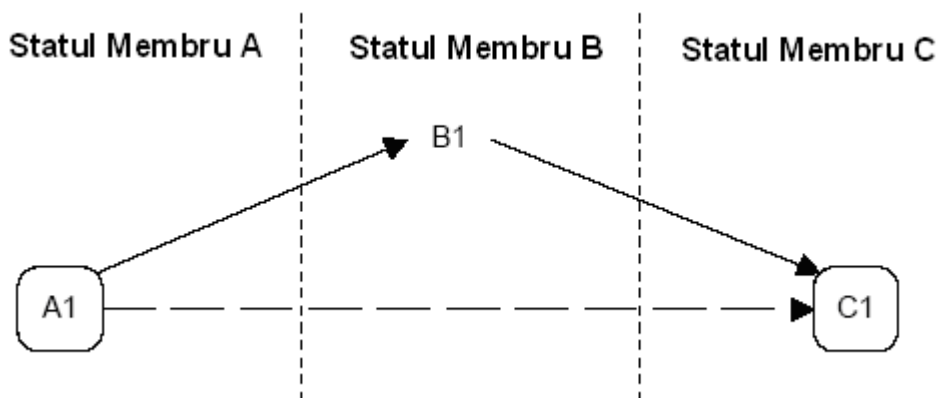
4.1 Comer triunghiular între statele membre UE

Comerțul triunghiular cu trei state membre UE este cunoscut drept comerț triunghiular „real”.

 Exemplu- Comerț triunghiular actual (3 state membre UE)

Un operator economic în statul membru B (B1) cumpără bunuri de la A1 în statul membru A și le vinde către C1 în statul membru C. Factura pleacă de la

A1 c tre B1 i de la B1 c tre C1. În orice caz, bunurile pleac direct de la A1 c tre C1. Operatorul economic A1 din statul membru A transmite pentru această expediere o declara ie Intrastat. ara de destina ie este statul membru C. Operatorul economic A1 trebuie s transmit o declara ie Intrastat pentru expedierile din statul membru A, iar operatorul economic C1, pentru introducerile în statul membru C. Operatorul economic B1 nu trebuie s raporteze pentru Intrastat această tranzac ie de bunuri în statul membru B, din moment ce bunurile nu au trecut niciodat prin B.

În mod normal, intermediarul (B1) trebuie s fie înregistrat TVA în statul membru de destina ie a bunurilor sau în statul membru de expediere a bunurilor. **ara în care în term ediarul trebuie s fie înregistrat TVA, este determ inat de termenii contractului de parteneriat pentru transport** (în rela ia A1-B1 sau în rela ia B1-C1).

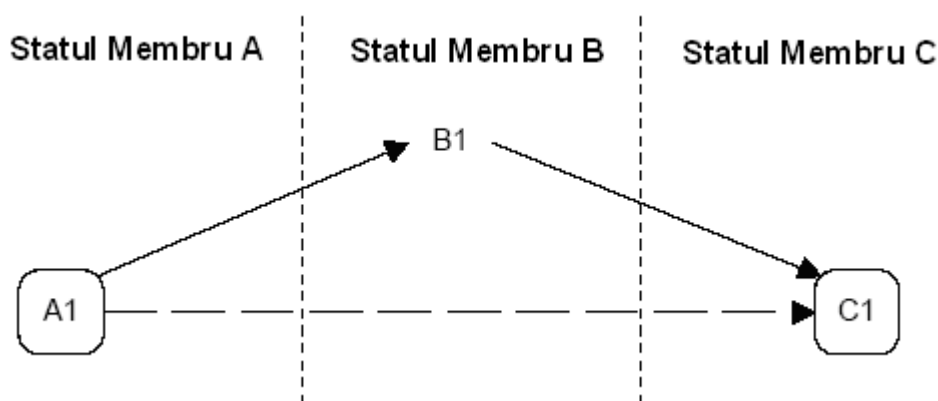
Dac transportul este o condi ie în rela ia B1-C1, B1 trebuie identificat pentru TVA în statul membru de expediere a bunurilor (A).

Dac transportul este o condi ie în rela ia A1-B1, B1 trebuie identificat pentru TVA în statul membru de destina ie a bunurilor (C). Trebuie men ionat faptul c B1 poate invoca regula simplific rii pentru comer ul triunghiular, demonstrând în mod natural c sunt întrunite condi iile pentru aplicarea acestei reguli de simplificare. Regula de simplificare înseamn c intermediarul (B1) nu trebuie s fie înregistrat TVA în statul membru de destina ie a bunurilor.

S itua ie f r identificare pentru scopuri TVA : aplicarea regulii de simplificare pentru comer ul triunghiular (transportul în rela ia A1-B1)

Exemplu

Un operator economic în statul membru B (B1) cump r bunuri de la A1 în statul membru A i le vinde c tre C1 în statul membru C. Factura pleac de la A1 c tre B1 i de la B1 c tre C1. Oricum, bunurile pleac direct de la A1 c tre C1.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcare care A1-C1: A1 în statul membru A trebuie să declare expedierea către statul membru de destinație C, B1 în statul membru B nu are nimic de declarat (nu există mișcare a bunurilor) iar C1 în statul membru C trebuie să declare introducerile din statul membru de origine A.

În același timp, pentru scopuri fiscale, B1 va include acest comerț triunghiular în lista sa VIES. Astfel poate fi explicată diferența între declarația TVA și declarația Intrastat pentru B1. În acest caz, Intrastat va fi mai mic decât TVA pentru ambele fluxuri din B1.

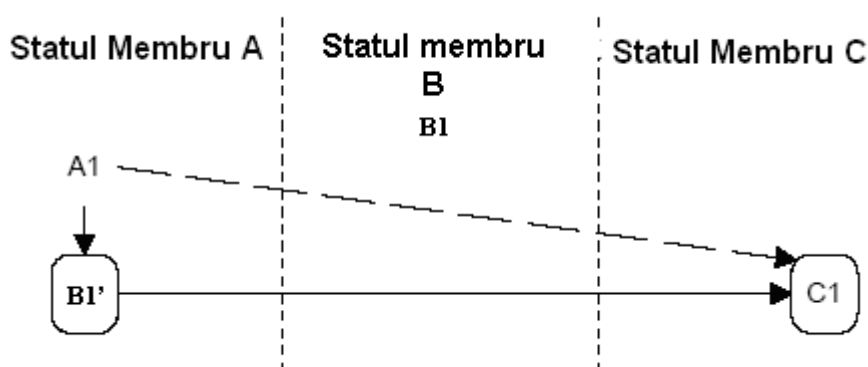
Situație cu identificare pentru scopuri TVA în statul membru de expediție/sosire.

Înregistrarea pentru scopuri TVA se poate face direct sau numind un reprezentant fiscal. Operatorii economici ce nu fac parte din UE nu pot opta pentru înregistrarea directă pentru TVA.

Reprezentant fiscal / înregistrarea directă TVA în statul membru de expediție (transport în rețea B1-C1)

Exemplu

Intermediarul în statul membru B (B1) numește un reprezentant fiscal în statul membru A sau se înregistrează direct pentru TVA. Vom numi reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA, B1'. Factura pleacă de la A1 către B1' în statul membru A care la rândul său, emite o factură către C1 în statul membru C. Bunurile pleacă direct din A1 către C1.

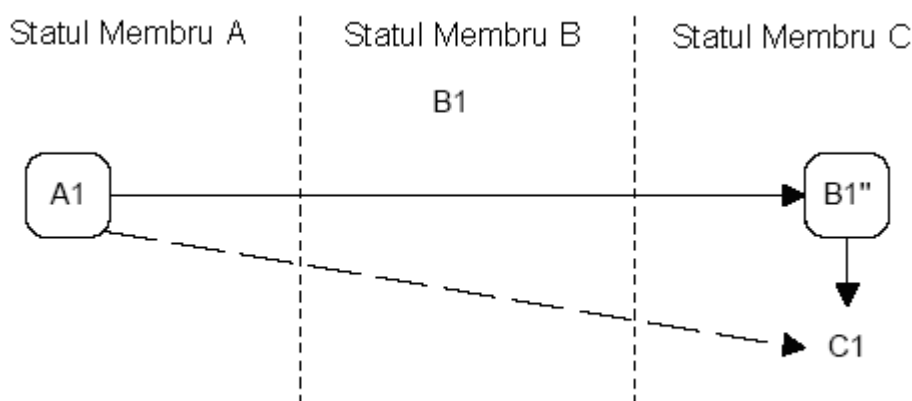

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-C1: A1 în statul membru A și B1 în statul membru B nu au nimic de declarat, B1' în statul membru A trebuie să declare expedierea cu statul membru de destinație C, iar C1 în statul membru C trebuie să declare introducerea din statul membru de origine A.

Reprezentant fiscal / persoană înregistrată direct pentru TVA în statul membru de destinație (transport în relația A1-B1)

Exemplu

Intermediarul în statul membru B (B1) numește un reprezentant fiscal în statul membru C sau se înregistrează direct pentru TVA. Vom numi reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA, B1". Factura pleacă direct de la A1 către B1" care apoi transmite o factură către C1. Oricum, bunurile pleacă direct din A1 către C1.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-C1: A1 în statul membru A trebuie să declare expedierea cu statul membru de destinație C, B1 în statul membru B nu are nimic de declarat, B1" în statul membru C trebuie să declare sosirea cu statul membru de origine A, iar C1 în statul membru C nu are nimic de declarat.

4.2 Comerț triunghiular cu implicarea statelor non-membre UE.

Comerțul triunghiular poate afecta comparațiile comerțului intra și extra-UE. Un exemplu ce ilustrează problema legată de mișcările indirecte în care sunt implicate țări care nu sunt membre UE este prezentat mai jos. Fenomenul descris este cunoscut drept efectul "Rotterdam".

Bunurile japoneze sunt importate în Europa; sunt puse în liberă circulație în Olanda și apoi expediate către România (stat membru de consum). Pentru această operație, vor avea loc următoarele înregistrări:

Pentru statistica comunitară, sunt înregistrate trei operații:

Importul bunurilor originare din Japonia (cu Olanda ca stat membru declarant, din momentul ce declarația vamală este întocmită acolo);

Expediere (intra) din Olanda în România;

Introducere (intra) în România din Olanda.

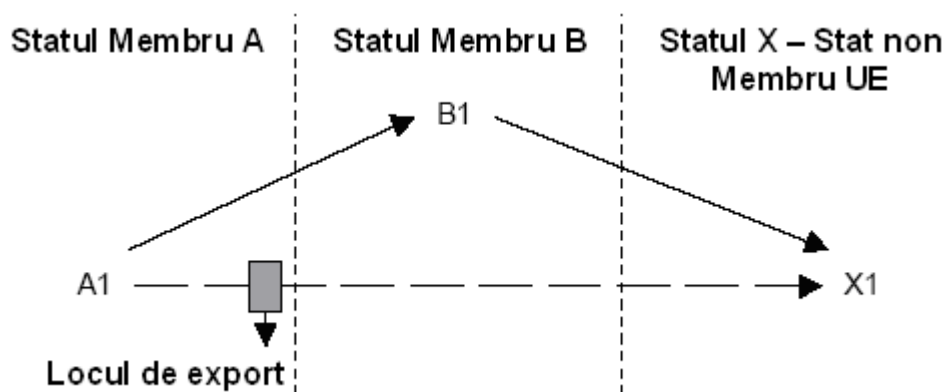
Pentru statistica națională a Olandei, nu este înregistrată nicio tranzacție, întrucât importul din Japonia și expediția către România sunt privite drept tranzit.

Pentru statistica națională a României, bunurile originare din Japonia sunt privite drept import. România înregistrează Japonia drept țară de origine, așa cum este indicat în declarația Intrastat. Această informație este considerată mai relevantă din punct de vedere statistic la nivel național.

Țara de destinație nu este un stat membru UE

Exemplu

Operatorul economic B1 în statul membru B cumpără bunuri de la operatorul economic A1 din statul membru A și le vinde către operatorul X1 într-un stat X ce nu este membru UE. Bunurile pleacă direct de la A1 către X1.

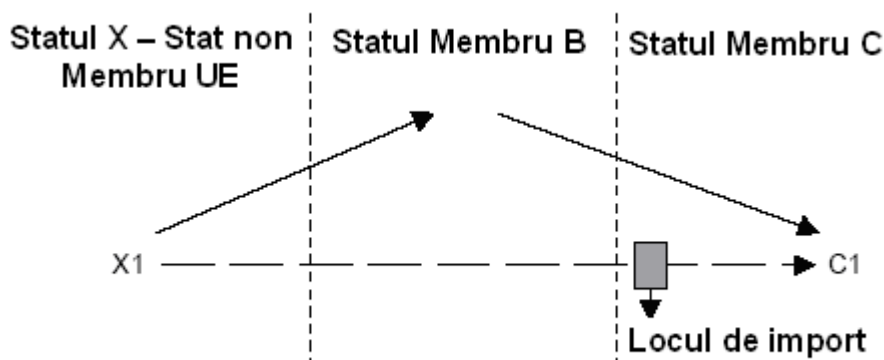
În acest caz, A1 acționează ca exportator. A1 trebuie să transmită un document convențional de export (Document Administrativ Unic). Pentru B1 este suficient să primească o copie. Nici B1, nici A1 nu trebuie să declare această mișcare de bunuri pentru Intrastat, chiar dacă există o factură emisă de A1 către B1.

În acest caz, nu trebuie transmisă nicio declarație Intrastat.

Țara de expediție nu este un stat membru UE

Exemplu

B1 în statul membru B cumpără bunuri de la operatorul X1 din statul non-membru UE, X și le vinde către C1 în statul membru C. Bunurile pleacă direct de la X1 către C1.

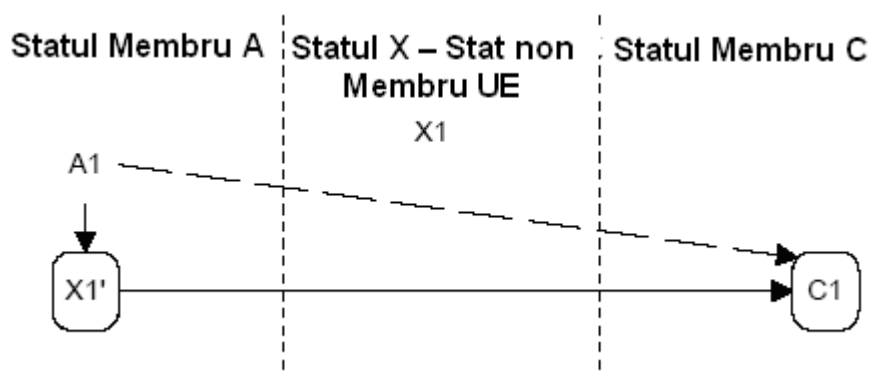
C1 este raportat drept destinatar la momentul importului. C1 trebuie să transmită un document convențional de import (Documentul Administrativ Unic). În acest caz este suficient pentru B1 să primească o copie. Nici B1, nici C1 nu trebuie să declare aceste mișcări de bunuri pentru Intrastat, dacă există o factură emisă de B1 către C1. Nu trebuie transmisă nicio declarație Intrastat.

ara intermediar este un stat non-membru UE

Exemplu

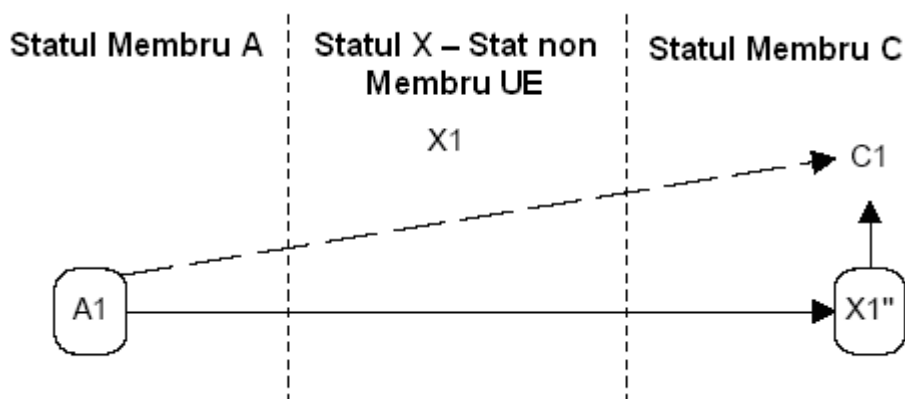
ara operatorului intermediar (X) este un stat non-membru UE. Operatorul intermediar (X1) este obligat să aibă un reprezentant fiscal în statul membru de expediție a bunurilor (dacă transportul este o condiție a relației contractuale X1-C1) sau în statul membru de destinație a bunurilor (dacă transportul este o condiție a relației A1 - X1).

a) Situația în care reprezentantul fiscal este din statul membru A (= X1')

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-C1: A1 nu are nimic de declarat, X1' trebuie să declare expediția către statul membru de destinație C, iar C1 trebuie să declare introducerea din statul membru de origine A.

b) Situația în care reprezentantul fiscal este din statul membru C (= X1'')

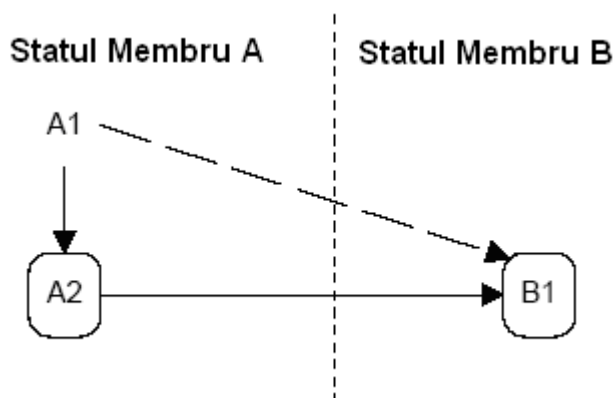
În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-C1: A1 în statul membru A trebuie să declare expediere către statul membru C, X1" trebuie să declare introducere din statul membru de origine A, în timp ce operatorul C1 în statul membru C nu are nimic de declarat.

4.3 Comerț triunghiular între două state membre în loc de trei

Cum și carea bunurilor între două state membre

Cazul 1:

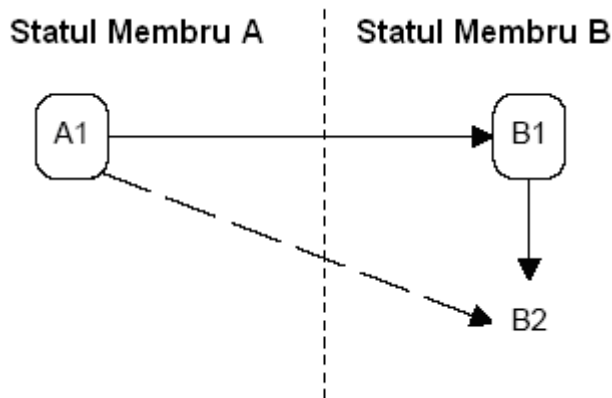
A2 cumpără bunuri de la A1 în statul membru A. A2 vinde aceste bunuri către B1 în statul membru B. Bunurile pleacă direct de la A1 către B1.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-B1: A1 în statul membru A nu trebuie să declare nimic pentru Intrastat, A2 în statul membru A trebuie să declare expediere către statul membru de destinație B, în timp ce B1 în statul membru B trebuie să declare introducere din statul membru de origine A.

Cazul 2:

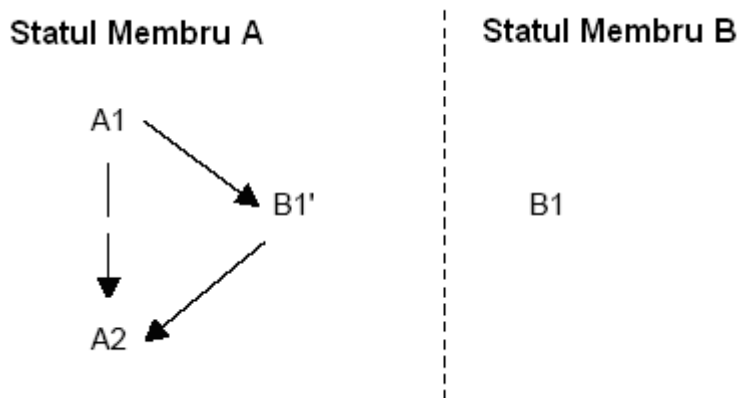
B1 cumpără bunuri de la A1 în statul membru A. B1 vinde aceste bunuri către B2 în statul membru B. Bunurile pleacă direct de la A1 către B2.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-B2: A1 în statul membru A trebuie să declare expedierea către statul membru de destinație B, B1 în statul membru B trebuie să declare sosirea cu statul membru de origine A, în timp ce B2 în statul membru B nu are nimic de declarat.

F r m i care de bunuri între două state membre

A1 în statul membru A vinde bunuri către B1 în statul membru B. B1 vinde aceste bunuri către A2 în statul membru A. Bunurile sunt trimise direct de la A1 către A2. Intermediarul (B1) trebuie să se înregistreze pentru TVA în statul membru A. Vom numi reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA în statul membru A, B1'. În acest caz, nu trebuie declarat nimic pentru Intrastat, deoarece bunurile nu au părăsit statul membru A.

5 Prelucrarea bunurilor

5.1 Aspecte generale

Legislația TVA se referă la prelucrarea bilaterală a bunurilor, dacă există două părți, respectiv partea care prelucrează și inițiatorul. În acest caz, există o mișcare strictă a bunurilor „acolo și înapoi” (înainte și după prelucrare) între acele două părți și acele două state membre.

Există multe variațiuni pe această temă, ex. după prelucrare, bunurile sunt vândute unui cumpărător; acest cumpărător se poate afla în statul membru furnizor al serviciului, în statul membru al inițiatorului sau în alt stat membru. Acest capitol oferă informații despre cine este responsabil de întocmirea declarației Intrastat în aceste situații.

Prin urmare, în statele membre unde are loc prelucrarea bunurilor, trebuie luate în considerare următoarele:

Legislația TVA:

Regula generală TVA este aceea că serviciul este taxat în țara unde este furnizat. Inițiatorul trebuie de asemenea să fie înregistrat pentru TVA în acest stat membru, pentru a obține rambursarea TVA-ului plătit. Înregistrarea pentru plata TVA poate fi făcută direct sau prin numirea unui reprezentant fiscal.

În orice caz, există o **regulă de simplificare** a regulii generale TVA care poate fi aplicată **numai dacă bunurile privesc țara în care este furnizat serviciul după ce prelucrarea a avut loc**. În acest caz, inițiatorul emite un număr de înregistrare TVA aparținând altui stat membru decât cel unde a fost furnizat serviciul; prin urmare, nu este taxat în statul membru unde serviciul este furnizat, ci în statul membru care a stabilit numărul de înregistrare TVA.

Consecințele pentru Intrastat

Dacă inițiatorul lucrează cu un reprezentant fiscal sau este înregistrat direct pentru TVA în statul membru al furnizorului serviciului (care va fi facturat pentru serviciu), reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA înregistrează ea însăși toate mișcările încruciate pentru bunurile prelucrate în declarația Intrastat în statul membru al furnizorului serviciului (ex. în locul furnizorului serviciului care de fapt primește și/sau trimite bunurile).

Un furnizor de servicii trebuie să declare pentru Intrastat, numai mișcările bunurilor pentru care el facturează serviciul către alt stat membru UE (ex. pentru un număr TVA în alt stat membru UE). Dacă serviciul este facturat către un operator economic aflat în statul membru al furnizorului serviciului, acel operator trebuie să declare mișcările bunurilor pentru Intrastat în statul membru al furnizorului serviciului.

Nu toate mișcările bunurilor „înaintea” și „după” prelucrarea bunurilor pot fi declarate cu codul de tranzacție 4 sau codul de tranzacție 5.

Pentru a utiliza codurile de tranzacție 4 și 5, trebuie îndeplinite următoarele două condiții:

1. Să nu existe un transfer viitor al proprietății între un operator economic din statul membru unde se face declarația și un operator economic din alt țară.

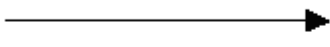

2. Să existe întotdeauna o introducere a bunurilor pentru prelucrare, urmat de o expediție a bunurilor rezultate din prelucrare către statul membru declarant sau invers (declararea acestor mișcări nu trebuie neapărat făcută de același declarant Intrastat).

Legenda graficelor

În diagramele din acest capitol, sunt utilizate următoarele litere și simboluri:

A, B, C: 3 state diferite, membre ale Uniunii Europene

A1, A2, B1, B2, C1, C2 etc. operatorii economici din statele A, B, C etc.

	bunuri
	factură
	declarabil pentru INTRASTAT
	procesare

În situațiile prezentate, întotdeauna sunt implicate diferite state membre ale Uniunii Europene. România poate reprezenta fiecare din statele membre (statul membru A, B sau C). Tabelul de sub diagram prezintă cine trebuie să întocmească declarația Intrastat în fiecare rând și ce rubrici trebuie completate în declarația TVA. Tabelul a fost realizat ținând seama de obligațiile Intrastat și TVA ale României.

Trebuie reținut faptul că acest manual nu poate fi folosit drept sursă de referință pentru legăturile între declarant și departamentul TVA.

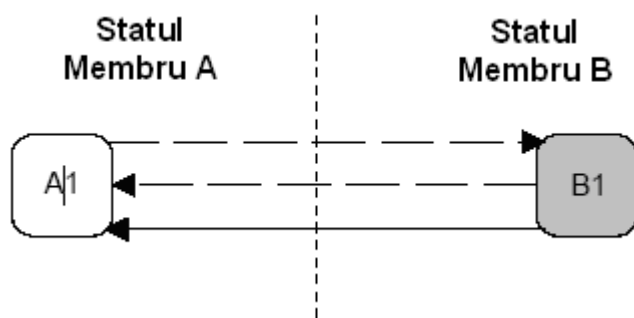
5.2 Prelucrarea bilaterală a bunurilor

Definiție

Bunurile sunt trimise temporar în vederea prelucrării în alt stat membru, iar după prelucrare ele se întorc la inițiator în statul membru al expeditorului.

Prelucrarea unilaterală a bunurilor

Operatorul economic A1 trimite temporar bunurile operatorului B1 în statul membru B cu intenția de a le prelucra acolo. După prelucrare, bunurile sunt returnate lui A1 în statul membru de expediție. Prelucrarea are loc în numele lui A1. În acest caz, A1 poate utiliza regula simplificării (după prelucrare, bunurile pierdesc ara unde a fost furnizat serviciul) și astfel dă numarul său de înregistrare TVA operatorului B1 din statul membru A. B1 facturează serviciul către A1. Serviciul este impozabil în statul membru A.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B1-A1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expedierea către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și introducerea din statul membru de origine B (valoarea bunurilor după prelucrare)

B1 în statul membru B trebuie să declare introducerea din statul membru de origine A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și expedierea către statul membru de destinație A (valoarea bunurilor după prelucrare)

5.3 Prelucrarea multilaterală a bunurilor

Acestea sunt variante ale prelucrării bilaterale a bunurilor: respectiv bunurile sunt trimise către un prelucrător (sau mai mulți) în alt stat membru, după prelucrare, bunurile se întorc în statul membru al expeditorului sau sunt trimise într-un stat membru diferit etc.

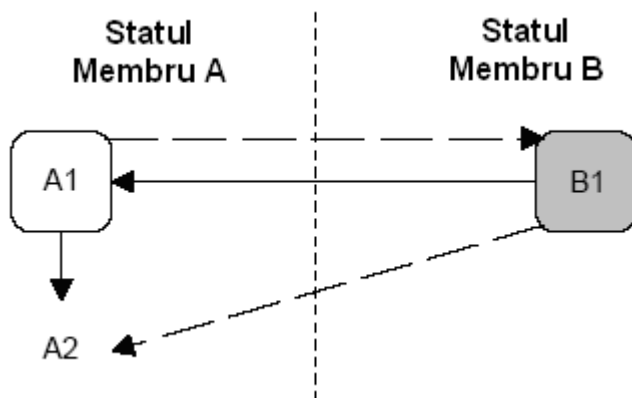
a. Bunurile sunt returnate în statul membru de expediție

Prelucrarea bunurilor o singură dată

Operatorul A1 trimite temporar bunurile către B1 în statul membru B cu intenția de a le prelucra acolo. După prelucrare, bunurile sunt trimise către un client A2 în statul membru A. Prelucrarea este făcută în numele operatorului A1.

În acest caz, A1 poate folosi regula de simplificare și prin urmare, deducem TVA din statul membru A, lui B1. B1 facturează serviciul pentru A1, iar serviciul este impozabil în statul membru A.

Expedierea bunurilor către B1 este inclusă în înregistrarea non-transferurilor de la A1. Livrarea bunurilor către A2 este privită ca o tranzacție națională între A1 și A2 (vânzare/achiziționare) cu TVA, care este aplicabilă în statul membru A.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B1-A1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expediere către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înainte prelucrării) și introducere din statul membru de origine B (valoarea bunurilor după prelucrare).

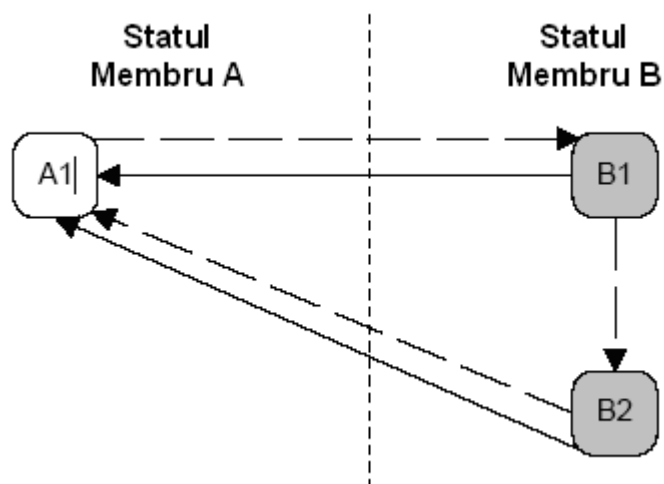
A2 în statul membru A nu are nimic de declarat (tranzacție națională)

B1 în statul membru B trebuie să declare introducere din statul membru de origine A (valoarea bunurilor înainte prelucrării) și expediere către statul membru de destinație A (valoarea bunurilor după prelucrare)

Prelucrarea dublă a bunurilor

A1 trimite bunuri către B1 pentru prima prelucrare și B1 le trimite apoi către B2 pentru a doua prelucrare. Produsul prelucrat este trimis de către B2 către A1. În acest caz, A1 poate folosi regula de simplificare și prin urmare, deducem TVA din statul membru A către B1. Atât B1 cât și B2 facturează serviciul pentru A1.

Serviciile sunt impozabile în statul membru A.

În acest caz se întocmește o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B2-A1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expediere către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înainte prelucrării) și introducere din statul membru de origine B (valoarea bunurilor după prelucrare).

B1 în statul membru A trebuie să declare introducerea din statul membru de origine A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare)

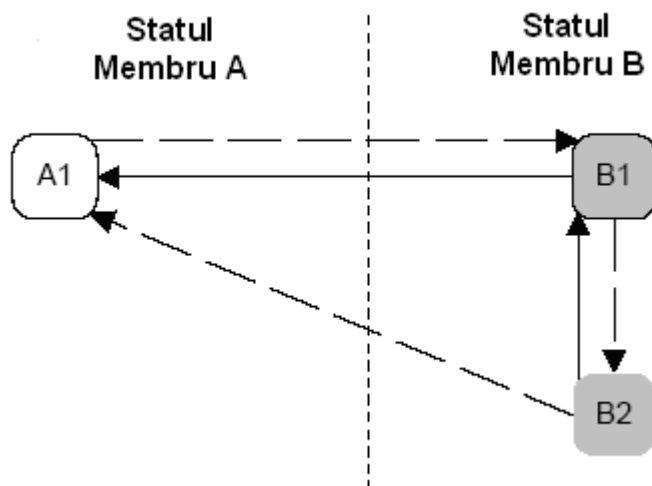
B2 în statul membru B trebuie să declare expedierea către statul membru de destinație A (cu cod de tranzacție 5, valoarea bunurilor după prelucrare)

Prelucrarea dublă în care unul din prelucători este antreprenorul celuilalt

Situația de față este aceeași cu cea de mai sus, cu diferența că operatorul B2 (al doilea prelucător) este antreprenorul operatorului B1 (primul prelucător). Prin urmare, operatorul B2 realizează prelucrarea în numele operatorului B1 și trimite bunurile finite direct către operatorul A1.

Declarantul în statul membru B este B1, întrucât se întocmește o declarație pentru operatorii A1 și B1, dacă a avut loc o prelucrare a bunurilor bilaterale.

În acest caz, A1 poate folosi regula de simplificare și, prin urmare, deducem TVA din statul membru A, lui B1. B1 facturează serviciul pentru A1, iar serviciul este impozabil în statul membru A. Tranzacția între B1 și B2 este o tranzacție națională.

În acest caz se întocmește o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B2-A1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expedierea către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și introducerea din statul membru de origine B (valoarea bunurilor după prelucrare).

B1 în statul membru B trebuie să declare introducerea din statul membru de origine A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și expedierea către statul membru de destinație A (valoarea bunurilor după prelucrare)

B2 în statul membru B nu are nimic de declarat

b. Bunurile nu sunt returnate în statul membru de expediere

Prelucrarea bunurilor facturate în numele vânzătorului

Furnizorul trimite mai întâi bunurile către prelucător, înainte de a fi trimise către un client din străinătate; prelucrarea bunurilor este facturată în numele vânzătorului.

PRELUCRAREA BUNURILOR: NU ÎN STATUL MEMBRU AL CUMPRĂTORULUI ÎN STATUL MEMBRU AL VÂNZĂTORULUI (TREI STATE MEMBRE)

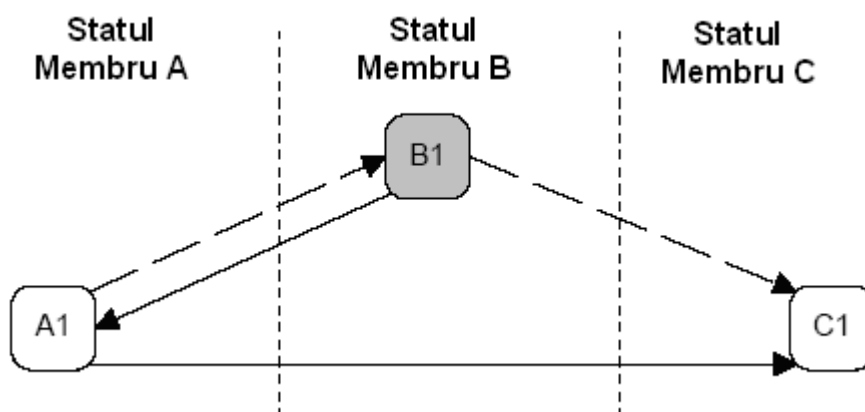
A1 vinde bunurile către C1. A1 vinde mai întâi bunurile lui B1 în vederea prelucrării (prelucrarea are loc în numele lui A1). După prelucrare, bunurile sunt trimise către statul membru C.

În acest caz:

A1 poate folosi regula de simplificare și prin urmare, numărul său de înregistrare TVA din statul membru A, lui B1

B1 facturează serviciul pentru A1, serviciu care este impozabil în statul membru A.

În acest caz, mișcările bunurilor pentru A1 și C1 sunt supuse regulilor care se aplică în cazul mișcării bunurilor intra-comunitare.

Există o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B1-C1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expediere către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înaintea prelucrării)

B1 în statul membru B trebuie să declare introducere din statul membru de origine A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și expediere către statul membru de destinație C (valoarea bunurilor după prelucrare)

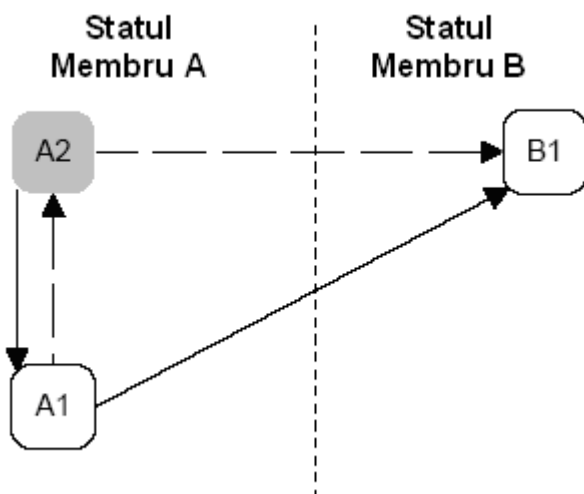
C1 în statul membru C trebuie să declare introducere din statul membru de origine B (valoarea bunurilor după prelucrare)

NB: Declarația este întocmită de către A1 și C1 cu codul de tranzacție 1, nu cu codurile 4 și 5, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (C1 devine proprietarul bunurilor, în timp ce A1 nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).

PRELUCRAREA BUNURILOR: ÎN STATUL MEMBRU AL VÂNZĂTORULUI (DOUĂ STATE MEMBRE)

A1 vinde bunurile către B1. A1 vinde mai întâi bunurile lui A2 în statul membru A în vederea prelucrării (prelucrarea are loc în numele lui A1). După prelucrare, bunurile sunt trimise către B1 în statul membru B. Produsul finisat este livrat către B1. A2 emite factură către A1 pentru costul prelucrării.

Expedierea bunurilor din A1 către A2 este o tranzacție națională între A1 și A2 din statul membru A.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A2-B1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expedierea către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor după prelucrare)

A2 în statul membru A nu are nimic de declarat

B1 în statul membru B trebuie să declare introducerea din statul membru de origine A (valoarea bunurilor după prelucrare)

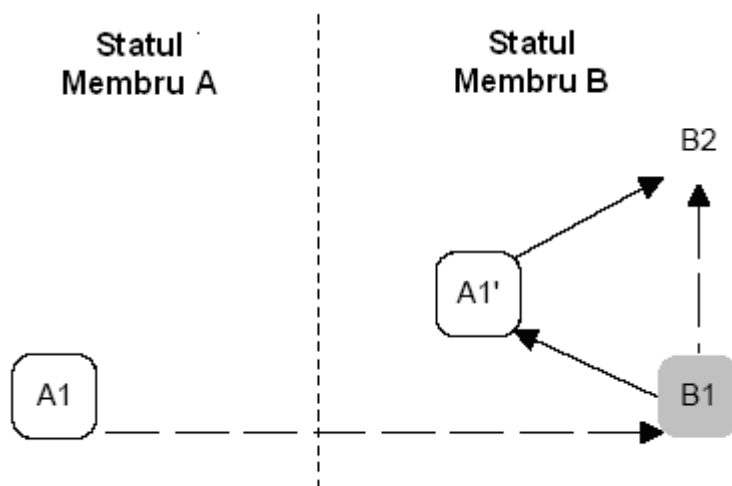
NB: Declarația este întocmită de către A1 și B1 cu codul de tranzacție 1, nu cu codurile 4 și 5, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (B1 devine proprietarul bunurilor, în timp ce A1 nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).

PRELUCRAREA BUNURILOR: ÎN STATUL MEMBRU AL CUMPRĂTORULUI (DOU STATE MEMBRE)

A1 vinde bunurile către B2 în statul membru B. A1 vinde mai întâi bunurile lui B1 în statul membru B, în vederea prelucrării (prelucrarea are loc în numele lui A1). După prelucrare, bunurile sunt trimise către B2 în statul membru B.

În acest caz, A1 nu poate utiliza regula de simplificare (după prelucrare, bunurile nu părăsesc Țara unde a fost furnizat serviciul). Inițial, A1 trebuie să fie înregistrat TVA în statul membru unde serviciul este furnizat de fapt (statul membru B). Acest lucru poate fi realizat prin înregistrare directă sau prin numirea unui reprezentant fiscal. Vom numi reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA în statul membru B, A1'. Produsul finisat este livrat către B2. B1 emite factură către A1' pentru costul prelucrării.

Tranzacțiile între B1, A1' și B2 sunt tranzacții naționale.

În acest caz, se întocmește declarația Intrastat pentru mișcarea A1-B1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expedierea către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înaintea prelucrării)

A1' în statul membru B trebuie să declare introducerea din statul membru de destinație A (valoarea bunurilor înaintea prelucrării)

B1 în statul membru B nu are nimic de declarat

B2 în statul membru B nu are nimic de declarat

NB: Declarația este întocmită de către A1 și A1' cu codul de tranzacție 1, nu cu codurile 4 și 5, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (B2 devine proprietarul bunurilor, în timp ce A1 nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).

Prelucrarea bunurilor facturate în numele cumpărătorului

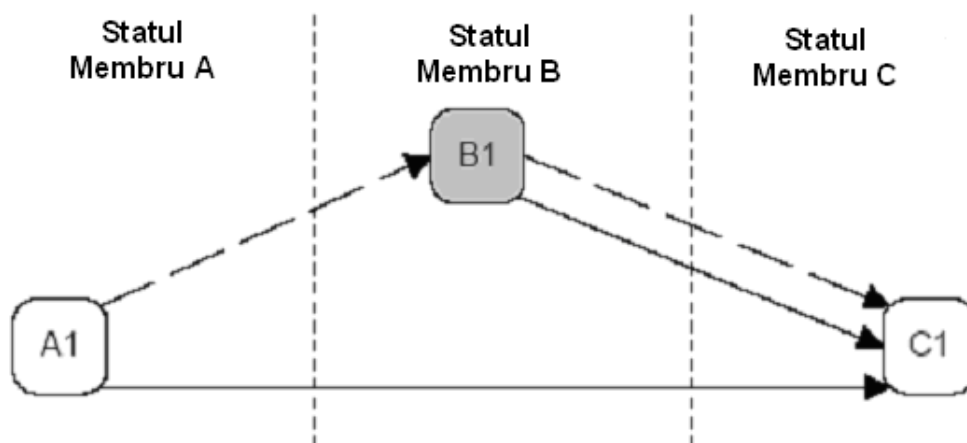
Cliantul îi cere furnizorului să trimită bunurile unui prelucrător; prelucrarea bunurilor este facturată în numele cumpărătorului.

PRELUCRAREA BUNURILOR: NICI ÎN STATUL MEMBRU AL CUMPĂRĂTORULUI, NICI ÎN STATUL MEMBRU AL VÂNZĂTORULUI (TREI STATE MEMBRE)

C1 cumpără bunuri de la A1. C1 îi cere lui A1 să trimită aceste bunuri către B1 în statul membru B, în vederea prelucrării (prelucrarea este făcută în numele lui C1). După prelucrare, bunurile sunt trimise în statul membru C.

În acest caz, C1 poate folosi regula de simplificare (după prelucrare, bunurile nu pierd scara unde a fost furnizat serviciul) și prin urmare, deducem TVA din statul membru C, lui B1. B1 facturează serviciul pentru C1, iar serviciul este impozabil în statul membru C.

Aici, mișcările bunurilor pentru A1 și C1 sunt supuse regulilor care se aplică în cazul mișcărilor bunurilor intra-comunitare.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B1-C1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expediere către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înainte de prelucrare)

B1 în statul membru B trebuie să declare introducere din statul membru de origine A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și expediere către statul membru de destinație C (valoarea bunurilor după prelucrare)

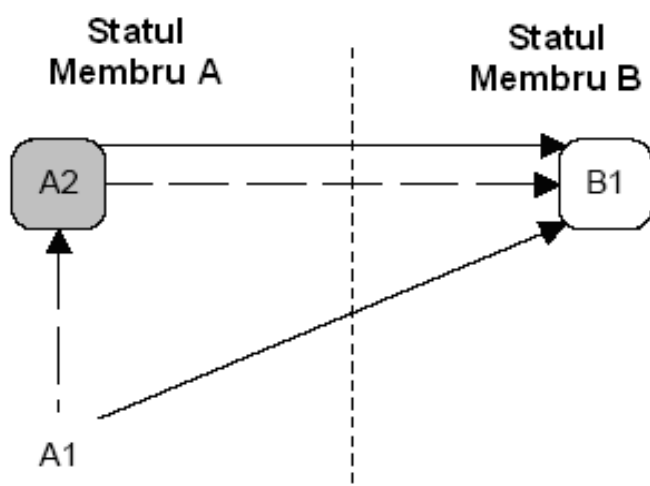
C1 în statul membru C trebuie să declare introducere din statul membru de origine B (valoarea bunurilor după prelucrare)

NB: Declarația este întocmită de către A1 și C1 cu codul de tranzacție 1, nu cu codurile 4 și 5, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (C1 devine proprietarul bunurilor, în timp ce A1 nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).

PRELUCRAREA BUNURILOR: ÎN STATUL MEMBRU AL VÂNZĂTORULUI (DOU STATE MEMBRE)

B1 cumpără bunuri de la A1. B1 îi cere lui A1 să trimită aceste bunuri către A2 în statul membru A, în vederea prelucrării (prelucrarea este făcută în numele lui B1). După prelucrare, bunurile sunt trimise în statul membru B.

În acest caz, B1 poate folosi regula de simplificare (după prelucrare, bunurile nu pierd scara unde a fost furnizat serviciul) și, prin urmare, deducerea TVA din statul membru B, lui A2. A2 facturează serviciul pentru B1, iar serviciul este impozabil în statul membru B. Expedierea bunurilor de la A1 către A2 este inclusă în înregistrarea non-transferurilor din B1.

În acest caz, se întocmește declarația Intrastat pentru mișcarea A2-B1:

A1 în statul membru A nu are nimic de declarat

A2 în statul membru A trebuie să declare expediere către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor după prelucrare)

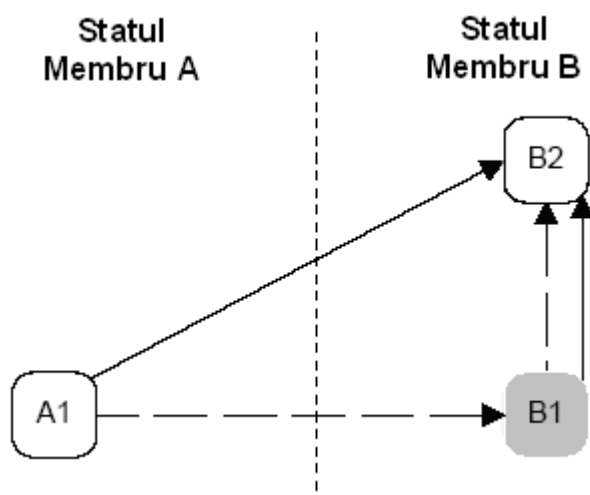
B1 în statul membru B trebuie să declare introducere din statul membru de origine A (valoarea bunurilor după prelucrare)

NB: Declarația este întocmită de către A2 și B1 cu codul de tranzacție 1, nu cu codurile 4 și 5, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (B1 devine proprietarul bunurilor, în timp ce A1 nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).

PRELUCRAREA BUNURILOR: ÎN STATUL MEMBRU AL CUMPRĂTORULUI (DOU STATE MEMBRE)

B2 cumpără bunuri de la A1 în statul membru A. B2 îi cere lui A1 să trimită aceste bunuri către B1 în statul membru B, în vederea prelucrării (prelucrarea este făcută în numele lui B2). După prelucrare, bunurile sunt trimise către B2. B1 facturează serviciul pentru B2.

Expedierea bunurilor din A1 către B1 este ICS pentru A1 și ICA pentru B2. Tranzacția între B2 și B1 este o tranzacție națională. B1 facturează serviciul pentru B2.

În acest caz, se întocmește declarația Intrastat pentru mișcarea A1-B1:

A1 în statul membru A trebuie să declare expediția către statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înainte de prelucrare)

B1 în statul membru B nu trebuie să declare nimic

B2 în statul membru B trebuie să declare introducerea din statul membru de origine A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare)

NB: Declarația este întocmită de către A1 și B2 cu codul de tranzacție 1, nu cu codurile 4 și 5, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (B2 devine proprietarul bunurilor, în timp ce A1 nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).